

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Реданція й Адміністрація:
Львів, Ринок Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Реданції 248-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Ковто: П. К. О. Львів 304.060.
Банку Чеських Легов
Прага „Діло“.
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . . . 5.00 зол
чвертьрічно 15.00
піврічно 30.00
річно 60.00
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у че.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

НАЙКОРИСНІШЕ ПОМІСТИТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ
в кооперативному Банку

„ДНІСТЕР“

Львів, вул. Руська Ч. 20

що провадить крім звичайних ще окремі роди вкладок,
які є ще опрощені від звичайних вкладок, а саме:
Вклади різнородні і феріальні, вклади приданого
і на самоустійненні та
преміїні вклади, на які окладаючи помісячно,
що найменше зол. 5,— можна одержати по році крім
відсотків ще й нагороду за ошадність у сумі 25—100
злотих.

ЦЕНТРАЛЬНА

Малопольська Каса Ощадности

У ЛЬВОВІ

(раніше Галицька Каса Ощадности)

РІК ОСНУВАННЯ 1843 р.

Установа публичного права.

Видає ошадности книжечки на їм і предявника

з порукою держави

Веде рахунки біжучі і чекові.

РЕЗЕРВОВІ ФОНДИ: 5,668,000 зол.

Замісцеві виплати — П. К. О. 500-198.

Складайте свої ошадности і всяку часово зайву готівку

В ЦЕНТРОБАНКУ

У ЛЬВОВІ ПРИ ВУЛИЦІ ТРЕТЬОГО МАЯ Ч. 15,

бо це не тільки безпечно і корисно для Вас львівська,
але це рівночасно живчик для нашого господарсько-
кооперативного організму. Центробанк акредитує наші
кооперативні центральні, Українбанки, Повітові Союзи,
Районові Молочарні та весь кооперативний промисл.

Сильна гарматня канонада коло Тячева.

Великі втрати мадярів.

(Телефоном від нашого кореспондента).

Прага, 24. III. год. 11.15 вночі.

З карпато-українського фронту не при-
йшли ніякі подрібні вістки, бо боева сму-
га зовсім відірвана від світа. Проте знад ру-
мунського кордону всі інформації погоджу-
ються в тому, що бої дальше тривають. Нині
рано чути там було сильну гарматню канона-
ду на північ від Тячева мабуть в районі Дра-
гове. Гарматні та скорострільні стріли чути
було також в напрямі на Требушани — Бог-
дана.

Чужинські журналісти, що приїхали до
Праги з Хусту через Мадяришину автом бачили
ще в четвер великі транспорти ранених ма-
дяр, яких з транспортних авт переносили до
поїздів. Один з англійських журналістів чув
перед виїздом з Хусту розмову мадярського
каптана з німецьким консулом у Хусті Гофма-
ном. Майор ствердив, що мадяри понесли ду-
же великі втрати головно в бою за Севлюш
за Хуст. Для героїства січовиків не мають
чужинці снів подиву, хоча стверджують, що
оборона була організована досить хаотично
і було пізнати, що січовики не мають старшин.
Тому також їхні втрати оцінюють вони дуже
високо. Потверджують також мобілізацію в
Мадяришині. Рух цивільних поїздів на сході
і північному сході Мадяришини зовсім припи-
наний. Всюди видно тільки військові тран-
спорти та покликаних резервістів з клунками
і куврами.

Прем. Ревай, хоча кількакратно заповідав
свій приїзд до Праги, ще тут не прибув, бо пе-
реговори у Братиславі та Відні у справі від-
окремлення приміщення емігрантів з Карпат-
ської України. Зате завтра попоудні при-
їде сюди мін. Клаочурак. У Пришеві перебу-
ває ще з пресового бюро Карпатської України
д-р Комаринський та організує акцію допомо-
ги емігрантам у таборах. Крім того інтерве-
нція у частині Галицької Гвардії, щоб відобра-
ти пограбовані ними скупі маїно емігрантів.
Президент о. д-р Волошин виїхав з Білго-
роду, але не до Львода, тільки покищо до
Заребу, хоча як старалися деякі заінтересова-
ні чиновники намовити його на львівський по-
їзд. З през. о. Волошином прибули до Юго-
славії між іншими б. командант Карпатської
Сні Іван Роман, який — як виявляється не

погиб, інж. Романюк, секретар президента
І. Рогач, д-р Харах та Вада. До Відня приїха-
ли між іншими дир. Німчук, залізничний рад-
ник Кульчицький та міністерський урядовець
Стернівка.

Щож торкається політичної акції Німеччи-
ни в передущій Європі, то вона — здається —
далеко ще не скінчена. Після фактичного го-
сподарського протекторату Німеччини над
Румунією загально рахуються з відповідним
поставленням справи з Мадяришиною. У зв'яз-
ку з тим заповідають скорий приїзд до Берлі-
на мадярської делегації, а може і самого ре-
гента Гортія.

В Німеччині помітне збентеження подіями
в Карпатській Україні. Німецькі кола ніяк не
сподівалися, що справа з Карпатською Укра-
їною піде так кроваво. Німецькі офіційні кола
не виключають, що в долі Карпатської України
зможуть зайти ще зміни. Роман Голіян.

Криваві бої в околиці Богдана.

(Телефонат до „Українських Вістей“).

Букарешт, 24. III. год. 10 вечором.

Від учора відгомін стрілів з Карпатської
України зріс. Чути сильний скорострільний во-
гонь з околиць Богдана. Це останнє село на
східнім кордоні Карпатської України, на схід
від Рахова. З того виходить, що частина карпато-
української армії зосередилася в південному
районі, щоб мати змогу відступити в напрямі
Румунії.

Над румунський кордон прибувають шораз
то нові мадярські війська. До Солотинських
Долів прилетіла друга ескадра мадярських лі-
таків. Серед румунських кол замітне невдово-
лення з цієї концентрації мадярського війська.
Запевняють, що така кількість війська не по-
трібна для воєнної акції проти Карпатської
України.

Вчора вилетіли в Тисі 18 трупів січовиків.
Границю перейшло вчора 32-ох утікачів, між

ними ледви кілька українців. Усі утікачі укра-
їнці відіхали вже до Югославії. У румунських та-
борах залишилися лише чехи. Характеристичне
те, що між українськими утікачами нема ніод-
ного священника чи учителя. Перед катастрофою
виїхав був до Хусту б. посол УНР у Букарешті
Машівнич. Досі про нього нема вістки, що з ним
сталось, бо до Румунії він не вернувся.

З Буковини виїхало перед тижнем 12 укра-
їнських студентів і 40 селян. Ніодин з них досі
не вернувся й їх доля невідома.

Як уже знаєте Румунія підписала торговель-
ний договір з Німеччиною. Повні переговори
велися цілий місяць. Фабрика зброї Школа в
Чехії призначена для потреб румунської армії.
Румунія починає нову еру. І. П.

ЗАГАЛЬНА ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА В АНГЛІ.

У п'ятницю відбулось у Льондоні на Дов-
нінг Стріт засідання комітету національної
оборони під проводом прем. Чемберлена. Вели-
ке значіння привізують до розмов, що їх прем.
Чемберлен відбув учора з провідниками опо-
зиції.

Французька радіовислання в Ліоні подала
вістку, що в Англії проголошено загальну вій-
ськову службу.

Карпатоукраїнський уряд приступає до дипломатичної акції за кордоном.

Як подає „Курентуа“, всі карпатоукраїнські
державні достоянності та місцеві провідники на-
ціонального руху виїхали за кордон, щоб
прислухатися до політично-дипломатичної
акції. Крім міністра виїхав голова союзу А.
Шуфран, позк. С. Сфорей та посли М. Мандзюк

інж. Д. Романюк. Разом перейшло через Сигіт
коло 500 карпатоукраїнських інтелегентів.

Як представник карпатоукраїнського уряду
залишився в Сигіт пос. М. Тулик, що видає у-
тікачам особисті легітимізації.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ

КОВДРИ МАТРАЦИ

простирає — пошавки — білія — полотня — ручники

обруси — коци — капи — ф'ранки — хідники**А. ПЕТРУШЕВСЬКИЙ**Львів, Галицька 20.
(давніше Коральницька 6).
Телефон 213-33.

ЦІННИКИ ДАРОМ.

За що маємо жаль до німців?

Львів, 24. березня 1939.

У цілому цікаві статті з приводу останніх міжнародних подій та зокрема збройної інвазії карпато-української державності старалися ми проаналізувати ті події і виказати їхній глибокий сенс. Ми намагалися розгадати тайну німецької політики, представити зміни, які зайшли в міжнародній атмосфері та які можуть зайти ще в укладі європейських сил, одночасно вказували на труднощі, в яких знайшлася тепер українська політична думка. З уваги на крайню нервовість українських настроїв, викликану подіями у Карпатській Україні, підкреслювали ми теж майже в кожній статті потребу — підпорядкувати свій білий, викликаний арванними почуваннями, накезам політичного розуму, який протиставляється всяким поквантним рішенням, що заторкували б загальні українські політичні напрямки та актуальну нашу політичну тактику. Ми хотіли з черги приступити вже до наслідків реакції, яка проявилася на внутрішньопольському відтинку, бо докладне знання цих справ належить також до передумов устійлення якоїнебудь дальшої нашої політичної тактики. А проте маємо враження, що треба ще вернутися до тієї точки, яка в цілій отій історії останніх днів є для нас, українців, найбільш болючою: до того величезного жалю, що його все українське громадянство, весь український нарід відчуває до німців.

В одній із перших згаданих вище статей („Тайна політики німців“) ми підкреслювали з притиском, що не можемо мати претенсій до Німеччини за ту зміну її тактики, яка їй казала відмовитися від дальшої підтримки чесько-словацько-карпатоукраїнської федерації. Цілою німецької політики було розбити Чехословаччину, як державний моноліт, здобути на терені колишньої Чехословаччини максимум військово-політичних та господарських користей, закріпитися якомога більше і сильніше у Середній Європі та через те мати змогу безпосередньо вже продовжувати свою експанзію на Балкан чи на ті інші краї, в яких німці мають свої життєві інтереси. Уже після появи тієї статті її характеристика німецьких цілей знайшла нове підтвердження у господарському (читай: політичному) підпорядкуванні собі Румунії, у прилученні до Німеччини Мемеля (Клайпеди), у підчиненні собі вже й під правно-формальним оглядом Словаччини, як військової бази. Все це каже Німеччині робити її німецький інтерес. Німецький інтерес казав їй займати відоме становище у віденському арбітральному суді. Німецький інтерес казав від того віденського становища відмовитися, коли змінились обставини. Лорд Джордж казав — було — на версальській мировій конференції: „Це було вчора, — сьогодні вже є інакше“. І за це ми не можемо мати претенсій до німців. Не можемо мати претенсій до німців, що вони німецької державної рації не узгоджували з українською національною рацією та що німці трималися обов'язково у всьому політичному світі засади „святого егоїзму“ і тоді, коли це покривалося з українськими тенденціями, і тоді, коли розходилося із ними. Не можемо мати претенсій до німців за ту помилку деяких наших земляків, які повірили були вже у трикутний німецький притиск та які вважали, що зі зміною конюнктури може змінитися також вартість українського чинника, як предмету зацікавлення чужого великодержавою.

У чому ж суть українського жалю до німців того жалю, який — як кажуть про це наші безумовно певні і докладні відомості з краю, — приймають у широких народних масах у Галичині, на Волині та в українській частині Буковини найбачливіші форми?

Суть жалю у методистичній німецькій поведінці. Методика та була така, що Німеччина раніше мала чи майже мала, підтримувала український сиротин сиротин чеських централістичних та мадярських псевдонаціональних тен-

денцій. Поведінка німецьких офіційних чинників та німецької преси, підпорядкованої міністерству пропаганди, давала безперечно підстави вірити у німецьку підтримку. Та підтримка могла припинитися, так, це правда, але способом, в який вона припинилася та безпосередні наслідки саме такої форми припинення німецької підтримки — були наскрізь авіантронні і в практиці для українського народу трагічні. Конкретно: німецькі чинники використали чеські короткозорі спроби навернути до централістичної системи у Словаччині і в Карпатській Україні та реакцію у словацьких і карпато-українських колах на те, щоб закладувати взагалі федерацію. Але, повідомляючи про це словаків — ні словечком не упередили карпатських українців. Коли о. Тісо був прийнятий на авіантроні у найвищих німецьких достойнств, то мін. Ревая такої авіантроні не міг добитися. Ідентичний зі словацьким карпато-український відклик до німецької допомоги не удостоївся ніякої відповіді. Очевидно, в нормальних відносинах це була б теж відповідь, до якої можна було достосуватися. Але в отих днях половини березня рішали години. І до останньої хвилини, коли вже машерували мадярські війська, ніхто з українців не знав, чи німецькі війська йтимуть на Карпатську Україну, чи зупиняться на Словаччині і де саме. „Поради“ німецького консула у Хусті, щоб карпато-український уряд звернувся безпосередньо до Будапешту, прийшла вже після того, як мадярські війська ввійшли до Карпатської України та коли вже лилася кров.

Чи не могло воно статися на день-два раніше? Чи не можна було в Берліні знести представника карпато-українського уряду з представником Мадярином та під своїми авіантронними перевести переговори, у висліді яких не були б пролиті ріки крові? Чейже вплив III. Німеччини на Мадяринну такий величезний, що взагалі досить було одного слова,

щоб забезпечити бодай життя, якщо вже не антиномію політичну владу, карпатським українцям? Навіщо було виставляти на перекладування той сам український національний рух і його активних діячів у Карпатській Україні, що його раніше німці самі морально і політично підтримували? Є ноторіально відомо річчю, що у рядах карпато-української „Січі“ збірався той найпалкіший український націоналістичний елемент, який широко захоплювався німецькими націонал-соціалістичними ідейними тезами: расизм, авторитарність, монопартиїзм, ексклюзивізм і т. д. та який мав — ті свої симпатії проявляв (починаючи від здоровлення рукою). Чи тоді, коли вже впали перші криваві жертви зпоміж січовиків і коли карпато-український уряд розслав розпучливі поклики за поміччю — не можна було зупинити того проливу крові та запанити амплією ідейно співзвучному елементу? Навіщо було трагедії тисячей родик, родик не німецьких ворогів чи хочби навіть ізоляційних противників, але — наважик — тих, для яких і створено спеціальні радні авіантронні з німецьких висильних стацій? Все європейську пресу обігла вістка, подавала тоді деякі із міжнародного пресового світу з іронічними коментарями, що коли д-р Едмунд Бачинський вперше відвідав мін. Рівотропа та представився як делегат карпатських „русинів“ — той перервав йому та опривав його: „українців“. Чи треба було так виразно маркувати свою поінформованість, що це не Підкарпатська Русь, тільки Карпатська Україна, яку заселяють не „русини“ ні „русини“, тільки українці, щоб швидко потім випустити проти тих українців поруч із мадярами „чорні сорочки“ Феніка з триколіровими російськими нашивками на рукавах?

Ось за що українці мають претенсії до німців, ось за що мають смертельний жалю найширші українські маси, які можуть зрозуміти, що великий німецький нарід не жалує в потребі власної крові, коли річ йде про німецькі ідеали (повстання сітлерівців у Вільні, але не може зрозуміти поведінки, яка казала хрестик і на житті і на ідеалах своїх учнівських приятелів та зведеників. Український нарід числом розмірно теж великий, але духовим і матеріальним дорібком, кількістю політично арміх низів та політично вишколених інтелігенцій надто кволий, щоб з легкої руки відлекуватися тих тисячів, які мусять гинути тому, бо хтось ту жертву трактує, як мовляв, дрібничку. Для української нації це не дрібничка — і тому таке огорчення і тому така реакція настроїв, що їх — на жалю — не можуть заспокоїти ніякі розумові аргументи, бо таких аргументів — нема.

Закупуйте нитки до шиття і ручних робіт
виробу Товариства Лодзької Фабрики Ниток

лише у своїй кооперативі

„Центросоюз“

Перші міжнародні наслідки німецького гургану.

(Від нашого кореспондента.)

Париж 21. березня 1939.

Ваш кореспондент мав цікаву і дуже знамениту пригоду у Парижі. Увійшовши до одної каварни в латинському кварталі при бульварі Сен-Мішель у товаристві молодого українця студента університету, ми стали мимохіть предметом відухової маніфестації французьких студентів і студенток, що сиділи за столиками. Ці французькі студенти пізнавши мого знайомого, їхнього товариша, кричали на ціле горло: „Нехай живе...“ Була це спонтанний відгук французьких молодих людей, на яких зробила велике враження поведінка карпатських українців, така інша від поведінки чехів. Про це ви чуєте тут на кожному кроці, поруч із висловами жалю за раніше ображування українців епітетом „німецькі інтриганти“.

Занемаємо це як характеристичний приклад до того перевертання у світі настроїв симпатій та антипатій, який пройшов за дні і години на європейському Заході. Показується, що коли німецька преса проявляє тенденцію „промовчати“ неприємну для неї історію з Карпатською Україною та взагалі з українцями, а в деяких віденських газетах позиває вже термін — „Зіа-Русинен“ і „Карпаторусини“ (12), то у французькій пресі сила прихильних для українців заміток. Це звучить, як парадокс: адже досі наше громадянство було переконане,

що в Парижі і в Лондоні багато приятелів маємо, зате українська прилюдна думка вважала, що від наших приятелів аж кишить в Берліні і в Римі.

У Франції розпочалась, як вже знаєте з телеграм, військова диктатура, чи пак диктатура п. Даладіє. Що є мужем довіря французькому генеральному штабу. Франція змобілізувала всі свої військові, економічні та моральні засоби. Французький уряд дістав від парламенту повноваження, які йому дають право рішати з усіх справ, що торкаються безпеки і оборони Франції. Уряд є правно компетентний віддати на несполонні для тотальних державних нападів актами, звільненими закладенням потреби парламентарної апробати.

Лондон і Париж стали знову у провад протинімецької коаліції. Така коаліція вже є вона скоріше чи пізніше стане шораз акційніша, бо за її плечима стоять Злучені Держави Північної Америки. Нема підміняти ситуації, що останні події в Середній Європі окреслюють політичні впливи СССР на нашому континенті як по Мінхені та по єспанських подіях останнього амальїна. Це найбільше лихо вражає

На Весняний сезон

8⁹⁰
в. 27—29

9⁹⁰
684

Практичні пантофлики
в бронзові і чорні кольорі

жіночі шовк. панчохи **1⁹⁰**
мужеські скарпінки
гладкі і десеневі **60 сот.**

Дівочі й хлопячі
півчеревики бронзові й чорні
в. 30—33 зол. **9⁹⁰**,
в. 34—38 зол. **10⁹⁰**.

5⁵⁰
в. 20—22

Дитячі пантофлики
бронзові, еластичні і вигідні
в. 23—26 зол. **6⁵⁰**

13⁹⁰
640

В кольорі чорнім і бронзовім наймодніші

11⁹⁰
905

Мужеські півчеревики
бронзові і чорні. Ціна реєлюмова

14⁵⁰
615

Вигідні і тривкі в кол. чорнім
Бронзові зол. **14⁵⁰**

ДІСТАНЕТЕ У ВСІХ ФІЛІЯХ.

Крім цього маємо на складі сотні найновіших моделей від найскромніших до найвибагливіших і люксових гатунків.

Мадярщина заявила, що в разі війни вона стане по боці Берліна і гаядять тепер на Румунію, де має свої територіальні претенсії. Париж і Лондон хотіли б тепер знати, яке буде становище Польщі на випадок малярського нападу на Румунію (очевидно, підтриманого німцями). Польща є, як відомо, союзницею Румунії, але одночасно у близьких приятельських зв'язках з Мадярщиною. У Парижі здають собі справу зі складної польської ситуації. А проте без польської співпраці румуні можуть собі сказати, як колись говорили польські повстанці: Франція задалеко, а Бог зависоко. Французи рахуються вже нині з фактичним політичним урядом Румунії. Ціла заковина в тому, що всі державні мужі, які співпрацювали разом з Німеччиною, щоб обкрати Чехословаччину, не сподівалися, що Німеччина не схоче, щоб Чехословаччина взагалі існувала. Навіть сам Муссоліні сказав був у вересні м. р., що Чехословаччина є потрібна для рівноваги Середньої Європи!

Головна Фашистська Рада збирається тепер у Римі. Французи знають, що Італія триватиме при Німеччині. А проте цікаво, чи італійці обмежаться до гострих вимог чи до загальних принципів, бо німецький союзник-величеський потребує дещо справити правий обід? У тому самому часі відвідини президента Франції в Лондоні перетворюються у величезну маніфестацію західних демократій.

Тут усі тепер відзначають, що вининути загалом світову війну — річ майже неможлива. Французі сподіваються ще кількох німецьких — як тут кажуть — „безкарних ходів“ на об'єкти, яких стратегічно не можна боронити, а потім прийдє скоріше чи пізніше до удару. Зате тут велике задоволення, що Німеччина зріклася свого гасла самовизначення народів, яке дозволяло Німеччині мати за собою цілу світову революційну опію. Бо з чистим німецьким імперіалізмом без тієї привабливої закрески справедливості боротьби, ба що більше, те покинуте гасло можна і взяти у свої руки — якують собі французи.

Юрій Студинський.

Чи галицькі українці відмовились від походу на Київ у 1920. р?

У ВІДПОВІДЬ ЛЬВІВСЬКОМУ КОРЕСПОНДЕНТОВІ „ГАЗЕТИ ПОЛЬСКОЇ“.

З приємністю містимо цю статтю авторитетного учасника польсько-українських військових дій напередодні походу на Київ у 1920 р. Ця стаття має характер рішучого опростання фальшивої історико-політичної легенди, що її відставив поширює польська публіцистика. — Редакція.

В „Газеті Польській“ ч. 76 з 17-го ц. м. появилася стаття, підписана буквами С. М., п. з. „Українські справи в парламенті“, якої автор, обговоривши виголошену недавно в сенаті промову сен. Лехніцького поставив деякі запити до українців та висунув до них деякі побажання. Зокрема він звернувся до Української Парламентарної Репрезентації. Думаю, що наше парламентарне представництво дасть у відповідному часі основну відповідь на промову сен. Лехніцького, тому не буду торкатись у сьогоднішній статті ріжних справ, порушених п. С. М. Нині хочу відповісти лише на один із запитів п. С. М., якого — на мою думку — не можна залишити без відповіді в газеті, тим більше, що вже не раз польські політики і публіцисти при обговорюванні польсько-українських взаємин саме той факт, про який агадує п. С. М., невірною представляли та в зв'язку з тим послугоувались нестійними аргументами.

В статті п. С. М. знаходимо такий уступ: „Не хочемо тут повторяти знаменитих також контраргументів на історичні виводи парламентаристів УНДО. Бажаємо лише поставити політикам і публіцистам УНДО один запит: Коли якісь дочекатимось з їх сторони совісного висвітлення байдажності і неприязності „галицьких“ українців у київській виправі маршала Пілсудського, коли то завдяки польській зброї створено безприкладну комуністську для утворення української держави над Дніпром? (Підкреслення наші). Чому тоді теж польська кров, а забракло крові „галицьких“ українців? Чим можна було створити колине-

будь більшу „для вольностевих течій атракційність польської держави“, у відсутності якої нас так легкодушно і без причини УНДО обвинувачує?”

Отже для скріплення своєї статті використовує п. С. М. подію з 1920 року та ставить ефектовний запит до галицьких українців та до УНДО: Деж ви були тоді, коли рішався доля Української Держави? І на це саме хочу дати відповідь і п. С. М. і тим політикам та публіцистам, що говорять і пишуть про українську справу, але дуже часто не є яскраві поінформовані про поодинокі моменти з історії нашого народу, зокрема про історію польсько-українських взаємин. Думаю, що найкраще буде відповідати історичними фактами.

НА ВЕСНЯНИЙ СЕЗОН

поруває готове взуття і на замовлення по н и з ь к и х цінах

М. ДОВГАНІК

Улі Любелської 3

(бічна Куркової, доїзд 4).

В 1920 р. ті з галицьких українців, що могли входити в рахунок для воєнної акції, себто люди військові, находилися на українському Поліссі у примусовій залузі з червоною армією. Саме 3 місяці перед тим опинилася більшовицька армія по знищенні військ Денікіна і Врангеля на території Правобережної України й опанувала ту смугу, де була розташована — знеможена тифом та важкими боліми з осені і зими 1919 р. — Галицька Армія. На весну 1920 р. опинилася відділ Галицької Армії, зорганізований в три бригади, на протипольському фронті в районі Чуднова, Літина і Бару. Галицькі бригади були формально в союзі з

6% дивіденду

виплачує за 1938 рік

ПРОМ-БАНК

Львів, Гродзких 1/л. п.
Тел. 292-15 і 200-15.

червоною армією, однак психічної ласки з більшовиками не було ніякої. Це виявилось в кілька тижнів після навчання співпраці, бо вже з початком місяця життя можна було зауважити, що і старшини і стрільці були поважно недоволені зі союзу з більшовиками. Рівночасно на сторону Червоної Армії почали передіставатися вістки про аговорення уряду У. Н. Р. з урядом польським, про українські війська на фронті, про правдоподібний похід на Україну вістки, які ворухнули уми членів Галицької Армії. Почалася німіна думок між поодинокими галицькими бригадами, ставало чимраз ясніше, що розрив з Червоною Армією неминучий.

Дня 21. IV. рішилась Команда II-ої Галицької Бригади перебрати ініціативу у свої руки, покинути більшовиків та перейти під прапори У. Н. Р. До двох інших галицьких бригад та в завілля вислали кур'єрів, які мали перевезти відповідні накази.

Мені судилося їхати з устним приказом до III-ої галицької бригади, що стояла тоді на фронті в околицях Бару. Тому хід тих усіх подій мені відомий не з оповідань, а з власного пережиття. Дня 21. IV. поінформував мене у приватності шефа штабу бригади і начальника оперативного відділу тодішній командант бригади Ю. Головінський про те, що запало рішення перевороту, повідомив мене про візид парламентарів до команди польських військ та до Станки Головного Отамана і доручив мені перевести III-ю Бригаду наказ негайно виступити проти більшовиків. На мій запит, чи команда Бригади має бодай якусь приблизну запоруку, що польська армія не потратує нас, як полонених, відповів мені командант Бригади, що ніякої запоруки з огляду на нагальний час не можна було покинути дотепер дістати, однак для чого є це поза всяким сумнівом, що польські політичні та військові чиновники використають у позитивному напрямі це добровільне рішення галицьких озброєних частин, бож це рішення матиме для Польської Держави поважне військове й політичне значіння. Адже тоді припустити, щоб по аговоренні в засадничих справах між Маршалом Пласудским та Головним Отаманом Пекжорою не використано у спільній війні в Україні досвідчених галицьких частин.

У тому глибокому переконанні, що не можуть зіснувати такі перешкоди, які унеможливили галицьким відділам брати участь у складі Армії У. Н. Р. в поході на Київ, зробили галицькі бригади в дні 23. і 24. квітня проти більшовицький переворот, отворили у трьох місцях на просторі кількадесяти кілометрів більшовицький фронт та увійшли в контакт з наступальними польсько-українськими частинами. Після того два чи три дні галицькі частини асали враз в польськими відділами спільний наступ на більшовиків. (У „Літописі Червоної Каміни“ ч. 6. за травень 1937, стор. 23 поміщені два цікаві документи з того часу, а саме приказ-відомка команданта бригади Ю. Головінського з дня перевороту та оперативний приказ команди III-ої Бригади з дня спільної бойової війни з польською армією).

Та наго прийшов до польських відділів приказ про роззброєння галицьких частин — приказ, який ударив громом по галицьких відділах та немало вразив також і деяких польських старшин, бо в міжчасі спільної бойової акції вже була повністю зламана із собою поодинокі польські та галицько-українські відділи. Отже замість допомогати військам У. Н. Р. і польській армії в поході на Київ, галицькі частини мусіли аложити зброю та відійти до таборів полонених.

Однак незалежно від того відтак поважна схильність старшин та стрільців Г. А. передіставати до повстанців та до військ УНР і в рядах тих військ таки брала участь у поході на Київ.

Були цілі сотні та цілі батерії війська УНР, що складалися з уроженців Галичини. Автім загально відомою тайною є, що саме та українська дивізія (VI-та див. ген. Безручка), яка відіграла відтак поважну роль над Бугом при відбиванні наступу кінної армії Буденного, складалась у великій мірі зі старшин та стрільців галичан, які пішли туди і з власного імпульсу і за згодою та дорученням галицько-командантів кол. Корпусу СС. Колиж наддніпрянська рекрутційна комісія у Галичині не мала великого успіху серед молоді, яка не була в рядах УГА чи УНР, то цьому не можна дивуватися: на це аложилася не тільки атмосфера, яка панувала в краю безпосередньо після польсько-українських боїв, але й головно вістка саме про долю УГА, яка хотіла брати участь у спільних протибільшовицьких операціях.

Подані мною факти перевірити дуже легко. Потвердження їх можна знайти і в польських і в українських джерельних студіях про ті часи і ті бої.

Весняні новини
у великому виборі та
Мілянівські шовки

ПОРУЧАЄ

ЛЕЩКІВ

Львів, ул. Коперника 2.
Тел. 258-88.

Після самоуправних виборів

У ПІВДЕННО-СХІДНІХ ВОЄВІДСТВАХ.

ПЕРЕМОГА ПОЛЬЩИНИ.

Львівський озонівський „Дзєнік Польскі“ (ч. 83, з 25-го березня ц. р.) умістив статтю п. н. „Перемога польщини — наслідок повної консолідації“. Це висновки, зроблені на підставі вислідів громадських виборів у львівському воєвідстві.

„Першим ствердженням — пише „Дзєнік Польскі“ — і то ствердженням, яке з задоволенням і радіощами мусимо підкреслити, — це факт, що вибори до громадських рад впадали корисно для Польщі і поляків. Репрезентація польського елементу у громадській самоуправні утвореною в такій кількості і такій силі, яка полякам, як господарям тих земель, безперечно належить. Чисельні порівняльні дані з терену львівського воєвідства, якими у цьому моменті диспонуємо, вказують, що число польських мандатів у громадських радах у порівнянні з дотеперішнім станом посідання зросло на 1.614 мандатів. Досі на заг. число мандатів у громадських радах львівського воєвідства 40.574, поляки мали 20.074 мандати, — тепер це число є: 21.698.

„Дзєнік Польскі“ твердить, що польський успіх у громадських виборах треба завдячувати консолідації польського громадянства. І далі цікавиться таким питанням: „Чи ідеї польсько-українського співжиття у виборах потерпіли, чи пішли вперед?“ На це питання знаходимо у статті таку відповідь:

„Згідно з офіційними даними на загальне число 2.224 громад у львівському воєвідстві, у 1.222 громадах вибори відбулися без голосування на підставі виборчих компромісів або внаслідок згодошення тільки одної листи. — зате голосування відбулося в 1.002 громадах. Ці числа незвичайно проречні і свідчать про одне: про те, що ідеї згідного співжиття у громадах і братнього співжиття і співпраці польсько-української та польсько-руської увійшла глибоко в русько-українські домів, що тішиться в українських масах повним зрозумінням. Українські маси відчували потребу широго, безпосереднього порозуміння з поляками, охоту літати працю: відповідальністю за долю самоуправи, змагання до розумного, спільного газдування на найнижчому шаблі організації територіальної самоуправи. Висловом цього є великянське, бо в понад 50% громад число залучених з ініціативи цизлі, виборчих компромісів по думці саме засад співжиття.“

Оту „компромісову настанову“ великої частини — на думку „Дзєніка Польского“ — українського громадянства „Дзєнік Польскі“ протиставляє акції українських політичних партій, яких виборчі комітети вели пропаганду, щоб виставляли асоді окремі українські листи. Коли — пише „Дзєнік Польскі“ — не враховуючи на ту акцію українських політичних партій „більшість українського громадянства віднеслася позитивно до компромісо-

Оне і наша відповідь на запит п. С. М. з „Газети Польської“. Галицькі українці в дні походу на Київ хотіли бути там, куди кликала їх національна совість. Галицькі військові частини в розумінні великого історичного моменту відсунули тоді на бік усіх партійно-партизанських справи і рішилися йти плече об плече з військами наддніпрянськими та з військами свого недавнього ворога. Не їх винна, що цього наміру в тому історичному для обох народів часі не вдалося їм перевести.

Сьогодні ці справи вже давні, далекі та можна їх спокійно розглядати з історичної перспективи. Колиж польська публіцистика втягає їх як актуальний політичний аргумент проти українців — то це надзвичайно характерний доказ, як погано польські публіцисти знають правдиву історію польсько-українських взаємин та які вони швидко у конструванні закидають і обвинувачень, опертих на свої фальші або на історичному фальші.

Д-р Л. Макарушка.

вих гасел — то це великий польський осм. „Без сумніву — читаємо далі — тенденції в напрямі польсько-української співпраці, так сильно і добровільно підкреслені при громадських виборах, — тепер після зміни на підвільній границі Річчипосполитої — в українських масах помітно скріпляється і будуть податимі ґрунтом для розвитку ідеї будови й організації життя українського громадянства в опорт тільки на польській державі.“

Вкінці „Дзєнік Польскі“ ще особливо підкреслює: „Вибори відбувалися в атмосфері спокою, ладу і порядку, — а тих кілька дрібних відірваних інцидентів, про які писала преса, — не може мати ніякого значіння і впливу на загальну оцінку виборів із такого погляду. Польське й українське громадянство вказало, що вміє панувати над нервами, що під тим оглядом ситуація добра. Ця обостороння психічна рівновага аможливила спокійний хід виборів, важких не тільки на сьогодні, але й на майбутнє.“

„Це були би — кінчить „Дзєнік Польскі“ — найзагальніші висновки, які можна зробити з виборів.“

Чи треба до тих висновків наших коментарів? Громадські вибори відбувалися на місцях, українське громадянство, оті „диза“, що про них пише „Дзєнік Польскі“, гаразд не мають свою настанову до різних гасел, проголошених у зв'язку з громадськими виборами. І не менше добре знають свою думку і про хід виборів та про їх вислід. Польськості цього не треба.

Мені signobigac m'isku

паста ЕЛЕГАНТ

А. ПЕДІЧКА У СІМ • ЛЬВІВ, КОРАЦЬКОГО 31

„УСПЕХ РУССКИХ“.

Дуже подібну настроєм до наведеної статті „Дзєніка Польского“ статтю з приводу вислідів самоуправних виборів укрив львівський „Русский Голос“. Він закінчується віднесеним до успіху руських в Галичині. Проте, у загальній статті п. н. „Успех русских“ (ч. 66 з 23-го березня ц. р.) „Русский Го-

аос" не подає ніяких чисел, але твердить, що "русское население" не тільки втримало, але й помітно збільшило число своїх представників у самоуправних органах. „При цьому — читаємо — треба мати на увазі, що руске населення позбавлене відповідної керми з центру з вини, на жаль, нашого організаційного апарату і внаслідок недостаті руских інтелектуальних сил на провінції. Маса сама, своїм внутрішнім чуттям, засудила собі положення і зрозумівши, що авторені умовини дають їй змогу виявити своє національне обличчя, використала це і ось успіх."

„Рускій Голос" застерігається, що українці певно будуть обезцінювати той „виборчий успіх руских", але „вони не зможуть опростити факту, що їх прихильники не голосували за рускими листами."

Можемо цей аргумент „Русского Голосу" залишити без відповіді. Панове з „Русского Голосу" так само добре знають про хід самоуправних виборів у південно-східних воєводствах, як ми. „Рускій Голос" теж добре знає про те, що в офіційних звідненнях про вислід громадських виборів були подані поруч з українськими також „руські" або як „Рускій Голос" рахує „руські" голоси у таких місцевостях, у яких ніяких „руських" у розумінні „Русского Голосу" ніколи не було аж сліду. Чи це на думку „Русского Голосу" теж „успех руских"?

20 ЕКСПЛОЗІЙ У ЛЬОНДОНІ.

ЛЬОНДОН. АВАС. В дільниці, що межує з Вульвічем (громада на південний схід від Лондону) дійшло до сильних вибухів; як твердять мешканці цієї дільниці, за пів години було 20 вибухів.

Поліція веде слідство.

1 КОРОНА = 10 ФЕНІГІВ.

В німецькій урядовій деннику появилася розпорядок, на основі якого на терені чесько-моравського протекторату чеська корона матиме вартість 10-ох фенігів.

АМНЕСТІЯ У СЛОВАЧЧИНІ.

БРАТИСЛАВА. ПАТ. Прем'єр о. д-р Тісо підписав амністійний закон, що обіймає політичні провини до 14. ц. м.

ЛІКВІДАЦІЯ ФРАНКО-НІМЕЦЬКОГО КОМІТЕТУ.

Як подає париський „Журналь", франко-німецький комітет, зорганізований у 1935. р. в Берліні з метою: причинитися до зближення між обома народами, одноголосно рішив припинити діяльність з огляду на недавні події. Небагом скличуть загальні збори, які вирішать, чи комітет має далі існувати.

Білля випране поверховно не є біле а сіре!

Бруд осаджується не тільки на поверхні білля, але також вникає глибоко в тканину. Якщо не усунемо його ґрунтовно, він буде завжди надавати біллу сірий відтінок. Тому треба прати білля „наскрізь", отже Радіоном.

RADION **RADION**
ПЕРЕ БІЛЛЯ „НАСКРІЗЬ"

Бурхливе засідання Гол. Управи ВУО.

Більшість членів не прибула. — Промова посла Скрипника і дивна роля посла Бури. — Коли забере слово загальний конгрес? — Напад на „Діло" й УНДО.

Варшава. 21. березня.

Понеділок 20. березня ц. р. матиме безперечно неабияке значіння в історії політичного життя української Волині у повоєнних роках. Саме вчора відбулося в Луцьку надзвичайне засідання Гол. Управи ВУО, якого характер, настрій і хід доказав, що теперішній провід ВУО з проф. Тимошенком на чолі скінчив уже свою політичну місію на Волині і може без жалю, як ідейних членів ВУО, так і всього українського громадянства Волині відійти на заслужений спочинок...

Денний порядок зборів передбачував 5 точок. які зрештою мали лише формальне зна-

чіння, бо цілість зборів перейшла під знаком персональної дискусії, що місцями перемінювалася в драматичні сутички між прихильниками.

Брак довіри до голови виявили члени Головної Управи самим фактом знехтування зборів, на які не прибуло 11 осіб (на загальне число 20 членів Гол. Управи), а між ними такі айдомі волинські громадяни і діячі, як проф. І. Власовський, п. Маслова, о. прот. Волков, п. Кулак з Дубна, б. посол Сегейда й інші. Отже засідання відбулося при участі 9-ох осіб, а саме послів: Скрипника, Бурі, Огородника і Косидла, ред. Ковалевського, шп. Главацького, Стадинок, Квасницького і голови Тимошенка.

КОНАН ДОЯЛЬ.

Мумія число 249.

8)

На старих сходах було темно, як у гробі. Сміт сходив поволі в долину, коли почув, що хтось пройшов біля нього. Почув тільки ледяне чутний шелест і щось зачепило легко об його лікоть. Став і напружив слух, але чув тільки, як вітер ворухить галузками плющу на старій стіні.

— Це ви, Стилсе? — спитав.

Ніхто не відповів. Отже це мусів бути вітер, що дівався шлінами до старої вежі. А предці міг би присягнути, що відчував, як щось шово біля нього. Зійшов на двір з голою головою від цієї пригоди, коли хтось зударився з ним.

— Це ви, Сміте?

— Ах, Гасті?

— Раді Бога, ходіть скоро, Сміте. Ліі зупиняє; саме витягнули його з води. Лікаря нема дома... ви мусите його заступити... Але поспішайте... можливо, що ще вам пощасть спасти його.

— Чи маєте горілку?

— Ні.

— Тоді я візьму; маю пляшку на столі. Перескакуючи через три схоли, Сміт виліз до своєї кімнати, взяв пляшку і збігав вниз. Коли проходив попри кімнату Бегі, те, що там побачив, приголомшило його. Він став у занепокоєній. Двері, які він мав замкнуті за собою, були тепер напіввідкриті і світло лампи, що падало на підлогу, освітлювало мумію, якої перед ним так не було. Тіло було, як живий.

мертве, але Смітові здавалось, що в малих оченятах, що їх було видно в очних ямках, знаходиться іскра життя. Забуваючи на Гасті і потопельника, він дивився витріщеними очима, поки голос його приятеля не завернув його до дійсності.

— Та ходіть уже, Сміте. Тут іде про життя, поспішайте! Ходімо-ж, — сказав, коли медик появився — не маємо багато часу; краще біжім, це не далеко, за п'ять хвилин ми будемо вже там.

Бігли у темряві і задихані прибігли до малого дому біля річки.

Молодий Лі лежав мокрий, без життя, на ханані. Біля нього стояв навколішки Гарінгтон, що старався відтирати його студені руки.

— Він ще живий! — сказав Сміт, положивши руку йому на серце. — Приблизьте скло вашого годинника до його уст... Так, ще слабо дихає. Візьміть його за руки, Гасті, спробуємо штучне віддихання.

Десять хвилин працювали мозки, стараючись увігнати повітря до його легенів, аж поки він легко не ворухнувся, його губи не затремтіли і він не розкрив очі. Його приятелі скрикнули з радости.

— Пробудіться і напийтесь трохи.

— Врятований! — гукнув Гарінгтон.

— Але сильно налякав нас. Покращало тобі, друже? Сідай.

Лі підвівся й налякано глянув довкола.

— Що зі мною? — спитався. — Ах, пригадує собі... — і в його очах появилася вираз жаху.

— Як ви могли впасти в ріку?

— Я не впав!

— Як це?

— Мене кинуло щось у воду. Я стояв на березі, коли мене щось здалося вхопило, неча-

че перо підняло і кинуло у воду... Знаю, хто це зробив?

— Я знаю також — шепнув йому Сміт у вухо.

Лі здивований підняв до нього очі.

— Отже переконалися? — запитався. — Пригадуєте мою раду?

— Такі і думаю, що послухав вас.

— Я зовсім дурний і не розумію ні слова з того, що ті два говорять — озвався Гасті. — Я на вашій місці, Гарінгтоне, поміг би йому роздягнутись. Думаю, що найкраще буде, коли ми його залишимо, Сміте. Говорити про причини можете пізніше, коли він буде сильніший. Підемо разом, коли хочете, по дорозі можемо побалакати.

А проте вони майже зовсім не говорили. Сміт не мав настрою до розмови, він був занадто занятий останніми подіями. Те, що не було мумією в кімнаті Бегінгема, тихі кроки на сходах, її незрозумілий поворот на своє місце, напад на Лі, що легко можна було пояснити собі гнівом Бегінгема до нього — це все в його мізку крутилось жахливо повільно. Все те, що дотепер було неясним підозрінням, фантастичним здогадом, набирало форми дійсності, невідомого факту, а душа відчуває скрізь якісь безформні, неосяжні межі, яких не може перейти! Що сказав би на це об'єктивний суддя, приятель, що але біля нього? Ах, відповів би йому безперечно, що його ошукав зір, що мумія була на своєму місці, що Лі впаав у воду тільки випадково, що це може трапитися кожному, а радий би йому лікувати свої нерви. А такий він міг би присягнути, що Бегінгем злочинець, що має в руках якийсь жахливий знаряддя, про яке до цього часу не знає історія злочинів.

(Продовження буде).

Прибув також загально поважаний о. прот. Пашевський, що не брав участі в дискусії. Як видно, на засідання прибули всі колишні стовпи сумної пам'яті пенітенції, а всеж як повідомляють нас з Луцька, деяких учасників тих зборів треба було привозити візником...

Вже після відчитання протоколу попередніх зборів а 4. грудня м. р. деякі учасники дискусії багато застережень дотично його змісту, скритиковавши гостро тенденційність скоригованого протоколу.

Посол Скрипник поставив араз на початку внісок створити окрему комісію для розгляду і поладки внутрішнього конфлікту. І тут піднялася вже справжня буря: тимомшенівці розпочали генеральний наступ на посла Скрипника, що треба — очевидно — розуміти як наступ на погляди і настрої українських мас Волині.

Пос. Скрипник зрештовувався довшою реплікою, в якій вказував, що теперішній провід ВУО надживає свого становища для особистих цілей та що він своєю сапою політикою заподіє найбільше шкоди українській справі. Єдиний вихід для проводу ВУО — на думку пос. Скрипника — припинити самих себе в обов'язках членів негайно скликати конгрес і в його руки віддати долю організації. Уступлення год. Тимошенка — це перший крок до очищення важкої атмосфери і рятівку для самого ВУО.

До бурхливої дискусії дійшло після того, як сев. Тимошенко склав свої внісення в справі голосного виключення в ВУО голови горіхівського повіт. комітету ВУО п. Кишла, як відомо, загально шанованого громадянина.

Посол Бура був референтом вніску ВУО про виключення з ВУО посла Скрипника й Омукричука. Колиж від посла Скрипника почали домагатися внісення, він відповів, що кадонбів управі не думає давати ніяких пояснень і покинув збори, що до нічого істотного не додалася.

Понедіжкове театральне засідання лідерів ВУО вказує, що надійшла крайня пора, щоб деякі українські волинські політики, рені наслідувачі Певного, пішли нарешті його слідом і не засмічували своєю приватною адорового і повного національних життєтворчих сил волинського українського терену.

При цій нагоді слід агадати випад посла Микити Бури проти... „Діла“ й УНДО, на думку якого наш шоденник поставив собі за мету розв'язати ВУО, зрозуміло, за ініспрацією УНДО.

Честь, яку зробив нам пос. Бура, така вимовна, що годі нам її абути одним слівцем. Безсилі політиканти завжди намагаються поборювати тих, які висризують і відкривають їхні слабощі... Як нам відомо, „Діло“ нині рідко де доходить на Волинь. Коли і при такому стані наші адержані замітки викликають людю тих, що нічого не чувають, нічого не бачать і не мають ніякого послуху серед свідомого громадянства — то це вже річ їхньої методи шукати ачиних, іншими словами — викликувати бурю проти стихії, що й так їх змете з національного поля.

Гром.

РОВЕРИ **М. КАННЕР**
Львів
на сплати Казимира Вал. 12.

КОЛИШНІЙ РУМУНСЬКИЙ МІНІСТР У КОНЦЕНТРАЦІЙНОМУ ТАБОРІ.

БУКАРЕШТ. ПАТ. Міністерство внутрішніх справ повідомляє, що за поширювання аакриуючих вісток заслано до концентраційного табору б. міністра господарки Манолеску Струнгу, проф. Санжидорджина, журналіста Аабу та письменника Таязу.

ЯПОНСЬКИЙ ПРОТЕСТ ПРОТИ СССР.

ТОКІО. ПАТ. Віцеміністр аекоронних справ Савада передав совітському шрже д'аффер гострий протест проти заяв на конгресі компартії, які торкались Японії.

СМЕРТЬ ЯПОНСЬКОГО ДИПЛОМАТА.

ТОКІО. ПАТ. Минулої ночі помер японський аембасадор у Парижі Сугімура, який був на відпустці в Японії.

ВЕСНЯНІ МАТЕРІАЛИ Лязор Райзер

оригінальні англізські і бельські
на жіночі і мужеські одяги

Львів, ул. Шпитальна 1
товаровий дім

407 416 Спеціальність: виробн „Альмор“.

Гуртові ціни.

Яворівські вибори у світлі відповідей прем'єра Складковського.

Варшава 23. березня.

Прем'єр Складковський переслав відповідь на дві інтерпеляції пос. м-ра Степана Навроцького, що торкались самоуправних виборів у Яворові та багатьох неправильностей, що мали місце підчас цих виборів. (Про це „Діло“ подало великий допис). Відповідаючи на ревеацію посла в справі азовживань у виборах до міської ради в Яворові, прем'єр м. ін. повідомив:

При покликанні провідників і членів виборчих комісій не брали під увагу політично-національних мотивів, лише керувались добайливістю за добір таких людєй, що акалід виконали свої азадання у комісіях. До комісій увійшли також українці, як нпр. Бридас, Івашко, Федір Ласюк, Гуралевич, Балаким, Іван Масюк, Серабай, Самборак, Кунаєць та інші. Поділ м. Яворова на округи приніс багато труднощів з огляду на сільський характер міста та його безпаянове хаотичне абуудвання.

В округі ч. 1 записали на спис ч виборців дійсно м. 30 осіб, що фігурували вже в округі ч. 2. Ця помилка вишла тому, що на кілька місьців перед виборами пересули границю вул. Міцкевича і вул. Мале Пердмістя, яка є продовженням першої. Коли це стверджено, всі рекеляції в цій справі розглянено і виборців, що анайшлися на листі через помилку, скреслено.

Випадки скреслення осіб з виборчих списів мали місце на підставі 20-ої і 22-ої статті наведеного закону, коли рекелямована особа не виконала покляску округної комісії. Округні комісії полагоджували негайно всі рекеляції агідно з ааконними постановами і не стверджено ніяких неточностей. Випадки, нібито рекеляції в справі невписання понад 500 виборців передержано 5—6 діб в округній комісії, як стверджено у сайдстві, не траплялися азагалі, бо всі рекеляції полагоджено найаальше до 3 діб.

Закид, що провідник округної комісії ч. 1, аимагав спеціальних посвідок замість медьдункових карт від осіб, що складали рекеляції в справі невписання їх на листи, неагідний з дійсним станом. У кожному випадку при полагоді рекеляції книжка чи медьдункова картка аистачали за посвідку і навіть цих документів аимагали лише при спеціальних сумнівах.

Що торкається вписання в округі ч. 7, на виборчу листу осіб, що від багатьох років у Яворові не живуть, стверджено, що в одному випадку вплинула рекеляція в справі несаушного поміщення у цих списках осіб, які нібито не живуть у Яворові. Рекеляцію цю переслав до міської управи, яка ствердила, що названі дійсно живуть у Яворові в 7. округі.

В справі закиду призначення в округі ч. 7, лише 4 мандатів, що малоб означати непропорціанальність у приділі мандатів для тої округи, прем'єр і міністр внутрішніх справ подав отсе внісення: Поділ на округи переведено на під-

ставі постанов 7-ої статті відповідного аакону, при чому взяли на увагу число виборців, терену конфігурацію і характер поодиноких частин міста. Округу ч. 7. творила діляниця, яку аизають Наконечце, що є чисто сільським оселем і не має ніякої лучби з містом, бо відале на 8 км. і відділена від міста простором 4-х кільометрів, азагалі неабуудованим. Приаизим цим округам більшого числа мандатів адало б непропорційні впливи у міській раді Наконечному, якого ніщо з містом не сполучує пом формальним прилученням, доконаним з невідомих причин за австрійських часів. З огляду на це аище сказано приділення цій округі 4-ох мандатів було слушне й умотіаоване.

Щодо вписання до виборчих листів в округі ч. 7, на 1450 управлених лише 877 осіб, то на вплинула обставина, що агадана округа є заселена адебільше людями, які займаються медьдунковою продажею виробів хатнього промислу по цілій Польщі. Частина цього населення не медьдункується навіть на кілька років і в Яворові не живе.

Напринціпі агадує міністр про те, що помтовий староста в Яворові при участі повітового віділу відкинув внісення виборцями протест. Міністр не бачить потреби аидати розпорядки, яких просить посол інтерпелянт.

На другу інтерпеляцію в справі розв'язати посольських зборів у Яворові заступником аманданта постерунку, старшим постеруаковим Ласком 24. грудня м. р., міністр внутрішніх справ відповів так:

Дня 24. грудня 1938 р. місцевий орган аубличної безпеки ст. пос. п. п. Ласко в Яворові на підставі 2. статті 2. уст. про збори з 11. березня 1932 р. (Д. З. Р. П. ч. 48 поз. 450), уаішов підчас промови інтерпелянта на збори, які скликав та уладив того дня в Яворові Омеля Назаревич, голова Повітового Комітету УНДО в Яворові, бо агаданий орган дістав вістку, що збори переходять рями зборів, аакреслені у 18 ст. наведеного аакону.

Агаданий орган після аходу на сале ствердив, що між зібраними майже 160 особами з міста Яворова і поближких сіа буаь осіб неанайомі особисто Омелянові Назаревичу, що збори скликав і ними проводив, як те кож особи, які не мали ніяких ааітїматів, що свідчилоб про їх належання до аінтересованої організації. Отже орган ствердив, що повні збори буаь зборами приаюдиними, які підлягають обов'язковій письмєнного повідомлення аади по думці ст. 6. наведеного аакону, а потім обов'язку скликаючий збори не аиконав.

З огляду на це орган безпеки збори розв'язав на підставі відповідних статей аакону. Отже поведінка органів безпеки в обговореній справі була агідна з обов'язуючим ааконним аорядком і має свою мотивацію в наведеному ааконі про збори.

Пані, Панове найдуть найкращі осінні зимові Новини сезону в нововідкритім відділі фірми
МОДНІ ТЕКСТИЛІЯ — ЯН ВАЛЛЯХ І СИН
Львів, Площа Галицька 14, тел. 209-82.
Матеріали мундурові. Ціни безконкурентні.

Волосся в небезпеці !!!

Наукові досвідки аказали, що мило і шампун, що містять у собі мильний порошок шкідливі для алакани аолосся. Через те треба уживати лише Вітаміно-шампуну косметолога д-ра Тушинського БЕЗ МИЛА І АЛЬКА-

ЛІЮ, який усуває надмірний товщ, охолоджує волосся, аидає волосся шкідливим відомкам і утримує оауданість. Можна аистати у всіх профіаональних перфумеріах і аеріах.

Отже за згодою Німеччини?

МІН. ЧАКІ ПРО ЗАНЯТТЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

На засіданні комісії закордонних справ мадярського парламенту мін. Чакі обговорив у п'ятницю 24. ц. м. умовини, в яких мадярське війсьсько займало Карпатську Україну (в оригіналі: Підкарпатську Русь — прим. Ред.). Перед рішучими кроками треба було привернути взаємину з Німеччиною. Треба було брати під увагу зацікавлення Італії і створити таку атмосферу у взаєминах з Румунією та Югославією, що уможливила би спокійне переведення есентуальної акції. Одночасно треба було переконати світ, що мадярський уряд ніколи не вирічється думки прилучити Карпатську Україну до Мадящини і треба було успокоїти словаків, що акція мадярського уряду буде відбуватися в обмежених межах. Наші взаємини з Німеччиною спираються на взаємній довірі і без прихильності Німеччини мадяри не могли би зміцнитися. Всі повинні взяти під увагу заяву канцлера Гітлера, що потрібна сильна і незалежна Мадящина, що як самостійний чинник має далекосягле значіння

в політичному житті середньої Європи. Уряд дбав головню про те, щоб у зв'язку з акцією у Карпатській Україні нікого про ніщо не просити, нікому нічого не обіщувати, але прилучити її власними силами. Обговорюючи мадярсько-румунські розмови у зв'язку з прилученням Карпатської України до Мадящини мін. Чакі ствердив, що мадярський уряд змагатиме далі до розвитку сусідських взаємин з Румунією і робить заходи у справі безпосередніх переговорів що до спільних інтересів, що випливають з нової спільної границі та в інших справах, але не хоче, щоб за плечима румунських представників стояла змобілізована румунська армія. Мадящина бажає, щоб в середній Європі запанував мир та атмосфера зрозуміння і не має наміру шукати дальших комплікацій. Це зрозуміння виявила Югославія в такій мірі, що їй належить за це щира подяка цілого мадярського народу. Вкінці мін. Чакі обговорив взаємини Мадящини з Польщею.

Краще згинуть на полі слави, ніж піддатися.

В литовській часописі „Каріс“ появилася стаття начальника вождя литовської армії ген. Раштікіса такого змісту: Армія завжди була та найбільше патріотичною організацією у громадянстві. Оборона незалежності є нашим найважливішим завданням. І тому коли надійде потреба оборони незалежності між нами не буде нікого хто сумнівався би в потребу і доцільність такого завдання. Ми знаємо добре, що незалежність є найдорожчим скарбом народу, якого треба боронити всякими засобами, себто зі зброєю у руках. У цій боротьбі краще згинуть з честю або навіть програти її проти сильнішого неприятели, ніж безсилно піддатися. Чому? Тому, що пролита кров у такій боротьбі буде урожайною почвою, з якої виростуть нові сили й нові аргументи в боротьбі за волю народу і незалежність. Ось чому не сумніваємося в нашу незалежність і не боїмося сказати отверто, що не віддамо нашої землі без боротьби.

якби небезпека загрожувала теперішнім нашим землям, а тим самим незалежності нашої батьківщини. Вкінці ген. Раштікіс апелює до громадянства, щоб не попадало в розпуку, а до воєнків, щоб були карні і не забували, що „той не гідний волі, хто її не боронить“.

Бої між мадярами і словаками.

СЛОВАЦЬКИЙ УРЯД ПРОСИТЬ ПОМОЧІ У БЕРЛІНІ?

У пресі появилася поголоска, що словацький уряд звернувся до Берліна за поміччю проти кидарів, але це адементовано. Як говорять, команданти мадярських військ заявили, що вони інстпуають в порозумінні з Німеччиною.

Словаки припускають, що мадяри посуваються далі і займуть дальші словацькі землі. Словацькі літаки слідкують за рухом мадярських військ. На границю посилають всі відділи Глінзової Гвардії, які адалося змобілізувати.

Словаки з пограниччя говорять: „Віriamo Гітлерові, але наші скоростріли готові до стрілу. Мадяри злобули Карпатську Україну, не маючи на віленський арбітраж — тепер вони верушили лав кордон...“

БРАТИСЛАВА, ПАТ. Офіційний комунікат каже, що мадярські війська, які ввійшли на словацьку територію, перебули ніч з 23. на 24. ц. м. на становищах, що їх заняли за дня. Словацькі відділи і Глінзова Гвардія заняли старево мадярські війська почали відворот у напрямі Ужгороду, Улича та Убжі. За мадярами посуваються словацькі війська. По обох боках розташовані словацькі літаки. Словацький комунікат каже, що словацькі літаки мусіли осісти. Крім того словацькі літаки бомбардували незалежно Собранців змоторизовану мадярську козлову у складі 30-ох самоходів.

Словацька радіовисилка у Пришеві візвала словаків, замешкалих на схід від Попраду,

щоби вступали до війська як добровольці та організували патріотичні маніфестації. В п'ятницю пополудні відбулося у Братиславі засідання словацької ради міністрів, на яким обговорено положення у зв'язку з конфліктом з мадярами.

НАГНАЛИ ВСІХ ЧЕХІВ.

В п'ятницю словацький уряд звільнив усіх чеських жандармів, поліціянтів і детективів зі служби і наказав негайно покинути край.

МАДЯРЩИНА ПОСЯГАЄ ПО СХІДНУ СЛОВАЧчину.

Мадярська преса домагається, щоб пересунути кордон зі Словацькою по лінії: вершок Франца Йосифа — Висока Татри — Ешпава — себто на яких 130 кілометрів. При цім Мадящина дістала б великі чужонаціональні простори — поза широкою на 10—40 км. смугою, заселеною українцями, землі заселені словаками з українськими енкавлами, у Спіші — з німецькими.

У мадярських урядових колах мабуть беруть під увагу пересунення кордону лиш на яких 15 км. — з долини Угу на вододіл між Ляторичею та Окною.

ДИПЛОМАТИЧНІ ПРЕДСТАВНИЦТВА СЛОВАЧЧИНИ.

Як довідується братиславський кореспондент АТЕ, словацький уряд аадумує утворити дипломатичні представництва у Берліні, Римі, Варшаві, Парижі, Будапешті та у Вашингтоні.

— 0 —

Іван Роман не згинув.

Румунський щоденник „Курентул“ заперече вістку, яку поширила букарештеньська телеграфічна агенція, буцімто командант „Січі“ Іван Роман згинув підчас боїв за Хуст. Виявляється, що І. Роман перейшов румунський кордон біля Сиготи та виїхав у невідомім напрямі.

Бродій — у провіді „карпаторумунського комітату“. ЦІКАВІ ІНФОРМАЦІЇ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ. ПЕРЕЇЗД З МАДЯРЩИНИ ДО КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ЗАБОРОНЕНИЙ.

„Магдебургіше Цайтунг“ з 21. ц. м. подає кілька вісток про Карпатську Україну під мадярською окупацією, на основі звіту свого будапештеньського кореспондента.

Мадярські втрати обчислює цей часопис на 37 убитих і 114 ранених, українські — на 200. Цілий край є під військовою адміністрацією. Границя між Карпатською Україною даліше замкнена, перейти її можна хіба за окремим дозволом.

НІЧОГО КРІМ ЗАГАЛЬНИКОВОЇ ОБІЦЯНКИ.

Мадярська преса — стверджує „Магдебургіше Цайтунг“ — широко описує поїздки Горті по Карпатській Україні, але про обіцянку автономію для Карпатської України нічого не згадує; у цій справі нема нічого, крім загальникової обіцянки прем'єра. Мабуть Севлош прилучать безпосередньо до Мадящини, зате Ужгород і Мукачів вернеться до Карпатської України; Мукачів стане столицею.

Припускають, що Бродій обійме провід нової самоуправної влади.

Повідомлення!

Вже надійшли весняні плащики, убранка і суконки та всілякі дитячі новини у великим виборі!

„Палата Дитини“

Львів, Рутівського 1 (буд. Шпрехера), тел. 116-97

НАФТОВИЙ РУРОТЯГ З СУЕЗУ ДО КАІРУ.

уряд рішив приступити до будови підземного „Дейлі Телеграф“ повідомляє: Єгипетський руротягу нафтового з Суєзу до Каїру.

БЕМАР БЮРО

ТЕХНІЧНО-ПРОМИСЛОВЕ
Львів, ПЕКАРСЬКА 40, ТЕЛ. 247-48.
ПОСТАЧАЄ МАШИНИ млинсько-тартаків, мотори, переводить будови і реконструції млинів та тартаків.
406 11-11

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ З ЖІНКОЮ ВІЙХАВ З ЛЬОНДОНУ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Президент Лебрен з жінкою ввійхав в год. 9.45 в королівської палати на двірць Вікторії, відкіля вирушив його поїзд в год. 9.57. Прощав їх король з королевою та княжними Елізабетю і Маргаретою.

ТРІОМФАЛЬНИЙ ВІЗД ПРЕЗ. ЛЕБРЕНА ДО ПАРИЖА.

През. Лебрен з дружиною вернувся в п'ятницю пополудні з візиту в Лондоні. Його поворот мав характер тріумфального візду і нагоди затіснення взаємини між Францією та Англією. Політичні кола Парижа адоволені вислідом візиту през. Лебрена в Лондоні. З цієї нагоди дома в Парижі прибрано французькими і англійськими прапорами. През. Лебрен та його почит витали миси народу оваційно.

На зорігні солмати прогас
РЕНТГЕНИ
А. НАЦІКЕВІЧ ВАРОВА 27
ДОСТАВЦЬ УКРАЇНСЬКОГО ШПИТАЛЮ

НИНІ
Атлантік

МОГУТНЯ ДРАМА РЕЖ. ЖАК БАРОНЧЕЛЛІ, ЕМОЦІОНУЮЧА, ПОВНА ДИНАМІЧНОЇ НАПРУГИ АНЦІЯ

НЕБЕЗПЕЧНА ЛЮБОВ

В головній ролі ЕДВІН ФЕЕР і ВІКТОР ФРАНСЕН.

Німеччина зголошує свої домагання до колоній.

На з'їзді керівників націонал-соціалістичної партії на з'їзді Зонтгофен ген. фон Епсхейм сказав таку мову у справі німецьких колоніальних домагань: Колонії, що були для Німеччини невичерпаною резервою просторів і сировини, забрано тому, щоб довести до нагального упадку експорту і знищення німецького промислу та господарства. Промовець виступив проти поглядів закордонних кол., зокрема англійських, які кажуть, що зворот німецьких колоній не принесе Німеччині великої користі. Невдоволення ворожо настроєних до Німеччини кол. з приводу успіхів Німеччини на поземних війнах не може перешкодити німцям прискіпати тепер здійснення своїх колоніальних домагань. Німці, як найбільший культурний наріб Європи — заявив ген. фон Епсхейм — мають теж право мати належну частину світових лібр.

ГОСТРИЙ ВИСТУП АМЕРИКАНСЬКОГО МІНІСТРА ПРОТИ НІМЕЧЧИНИ.

ВАШИНГТОН, ПАТ. Державний секретар Гуль по поверненні з відпустки з Флориди оголосив комунікат з гострим осудом Німеччини. Події в Європі — заявив Гуль — мають характер погрожуючої загрози для миру світа. Я глибоко зворушений тими новими об'явами міжнародного беззаконня, що виявляють щораз то яскравіше необхідність негайної допомоги всім народам в обороні права і порядку та у справі оздоровлення господарських взаємин. Злучені Держави будуть продовжувати боротьбу і зміцнити зусилля у справі відбудови мира у

світі підтримуючи всіми способами правний порядок і відбудову здорових господарських взаємин, на яких виключно спирається мир.

„НОВИЙ ФІНАНСОВИЙ ПЛАН“ НІМЕЧЧИНИ.

БЕРЛІН, ПАТ. В п'ятницю оголошено „новий фінансовий план“, що полягає на побиранні зачетів від промислових і торговельних підприємств на рахунок майбутніх податків. З тією метою випущено безвідсоткові бони. План передбачує, що в Німеччині можна випустити внутрішні позички лише у виїскових випадках.

ЕКОНОМІЧНИЙ НАТИСК АМЕРИКИ НА НІМЕЧЧИНУ.

През. Рузвельт анулював з днем 22. п. м. тарифові концесії, передбачені в торговельному договорі з Чехо-Словаччиною, з огляду на „окупацію“ Чехії німецькими військами. Слідом Зауценних Держав пішла Бразилія, яка заборонила вивозити бавовну до Німеччини. Політичні кола переконані, що Бразилія видала цю заборону у зв'язку з підписанням торговельного договору зі Злученими Державами.

ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДОГОВІР МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ І МАНДЖУ-КО.

Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє, що в п'ятницю 24. п. м. підписано у Гейкін, столиці Маньчжун-го торговельний договір з Німеччиною з клявулею найбільшого упривілення.

першорядне виконання з наймодніших бельєвих матеріалів

РАГЛЯНИ УБРАННЯ Повсехни Склад Одзежи

Львів,
Пасаж Миколаша
597 2—23.

Тайне засідання литовського сойму.

В п'ятницю 24. п. м. ввечері відбулося тайне засідання литовського сойму, на якому — як зачувано — мін. Урбішис сказав звіт зі своєї подорожі до Берліна, звідки він повернувся в п'ятницю передпозднем. З нарад у Берліні мін. Урбішис сказав звіт през. Сметоні та раді міністрів.

ЛИТОВСЬКИЙ КОНСУЛЬ У МЕМЕЛІ.

Литовський кабінет міністрів рішив переселити литовський консулат з Тильзиту до Кауляда, куди вже відїхав консуль з Тильзиту Сругас.

НЕ ВІЛЬНО ВИВОЗИТИ БІЛЬШИХ ГРОШЕВИХ СУМ З МЕМЕЛІ.

Новопризначений литовський комісар дир. Норкайтис віддав наряд у німецьким комісарем Вертуляйтом. На нараді устійнено, що дозвіл на

виїзд дістануть усі литовські урядовці згідно зі списком, що їх предложить дир. Норкайтис. Литовські урядовці зможуть виїхати без перешкод зі своїми родинами і зі своїм маєтком забираючи зі собою по 1.000 літів. На виїзд більших грошових сум треба окремого дозволу. Всі інші, які не є урядовцями, мусять дістати дозвіл директоріату на виїзд. Голова родини може забрати зі собою без дозволу по 10 літів, на виїзд більшої грошової квоти треба дозволу.

ГІТЛЕР ВЕРНУВСЯ З КЛАЙПЕДИ.

БЕРЛІН, ПАТ. В п'ятницю рано причалив до Свідемінде на чердаку „Дойчланду“ Гітлер. Провитали його почепні відділи війська й маршарми; коли його поїзд відїхав, загремів гарматний салют на військових морабах.

Маніфестація італійсько-французького зближення.

У Бріндізі відбулася французько-італійська парада з нагоди перенесення до мавзолею в Таринті тайних останків французьких моряків убитих під час останньої війни на полуднемі Адриатики, яких поховали на цвинтарі у Бріндізі. В параді взяв участь генерал місцевої дивізії і французький військовий аташе; морський та летунський з Риму. Італійські військові відділи віддали військовий пошесті. Опісля французькі

старшини склали лаврові вінки на пам'ятку італійського моряка на цвинтарі погинулих під час світової війни італійських моряків.

Італійський престолонаслідник кн. Умберто прийняв на відданій французького амбасадора Франсоа Понсета. Французькі кола заперечують, що одностороння відданість мала куртуазний характер.

Великі кредити на зброєння Фінлядії.

Фінляндський уряд ніс до парламенту додатковий бюджет на 1939 р. у висоті 533,765.000 фінляндських марок, з чого призначено 350 мільйонів марок на оборонні цілі. Загрозена міжнародна ситуація змушує підготувати оборонність держави, що забезпечувалаби незалежність і непорушність краю. Уряд задумує

сигнути до скарбових резерв на суму 450 мільйонів марок.

Крім того президент республіки відослав до парламенту проект закону, що забороняє чужинцям набувати і мати нерухомості та підприємства у прикордонних округах.

Пересторога.

Отені подаємо до ласкавого відома, що конкурентні фірми, переважно юдієвські, складають оферти на перебіг різних товарів українським кооперативам і установам, як тем приватному купецтву, буцїмте наша фірма яка злінидована через відобрання нам концесії і продаж наших авті!

ЗАВ'ЯВЛЯЄМО, ЩО ВСЕ ЦЕ НЕЗГІДНЕ З ПРАВОМ, бо наша фірма працює увесь час від десяти літ і надаліше працюватиме як досі серед наших Громадянства, тому просимо ласкаво і даліше прихилити нам свої поручення.

Конц. підприємство самоходоно-перевозное

БРАТИ ДМИТЕРКИ

Львів, Рюнок ч. 42. Тел. 272-48.

Хто кому потрібний?

Всупереч дотеперішнім твердженням, виявляють новіші дослідні, що Карпатська Україна в засади сама задоволює свої господарські потреби, за винятком кукурудзи та трохи пшениці. Зате Карпатська Україна вповні покриває запотребування Мадярщини на дерево та літвиробів запотребування на сілв.

Засідання ради міністрів

В п'ятницю 24. п. м. відбулося засідання ради міністрів під проводом прем. Складковського, на якому прийнято між іншими кілька проектів законів у справі ратифікації міжнародних договорів, проект закону про виконання праці на рахунок гривни, проект новел до закону про устрій судів, проект закону про покращання коштів лікування у публичних шпиталах. Крім того рада міністрів прихилила розпорядок про підготовку до протилежності і протигазової оборони в ділянці промислового будівництва під час мира.

ЧИНІ ЗАЙМУТЬ НАЦІОНАЛЬНІ ВІЙСЬКА МАДРИД?

Райтер повідомляє з Риму: Згідно з вістками з Бургосу національні війська займуть Мадрид у суботу 25. п. м.

ПЯТИДЕННІ ЗАВ'ЯЗІ БОІ В КИТАЮ.

Від 21. до 24. п. м. японські війська завели кілька зав'язих боїв з китайцями в західній частині провінції Кіансі, під час яких — як каже японський комунікат — китайці мали 4300 вбитих і 1030 полонених і втратили 41 гармат та 2000 ручних скорострілів. Японські війська намагалися перервати комунікаційну артерію, щоб підготувати наступ на китайські позиції над Жовтою Рікою.

ЛЕТУНСКА КАТАСТРОФА.

З Боготи надїшли вістки, що в Коломбі трапилася летунська катастрофа. Пасажирський літак, що летів з Барангії до Боготи, упав з значної висоти в околицях місцевості Тольма. Під літаком агнував летун, двоє членів екіпажу і п'ятьох пасажирів.

Ревматизм?

таблетки

ASPIRIN

В ЧЕХІІ ЗАБОРОНЕНО ВСІ ЗАКОРДОННІ ЧАСОПИСИ.

Авас повідомляє з Праги: Від п'ятниці 24. п. м. заборонено поширювати всі закордонні часописи крім німецьких та італійських на території Чехії та Моравії.

ЛЯВІНА ЗАСИПАЛА 20-ОХ РОБІТНИКІВ.

В долині потоку Артіє у Франції, де бувають водну електрику, недалеко озера Кур-де-ля засипала барак, у якому було 20 робітників нафтового руроту у Суазу до Каїро утруднює металів.

Лікарські і Ветеринарні Інструменти
Фабричний склад
„ГЕЛІОТЕРМ“
Львів, Академічна 7. (будинки Шпратів)

Літературна сторінка.

Старі добрі книжки за півдурно.

Коли англійські воєнки йшли на фронт, вони вкладали до своїх кишень крім люльок і інших амулетів, чепурні видання улюблених письменників. У довгі хвилини безділля на фронті чи смертельного жаху, вони вміли почитати лектуру, заспокоюючи свої нерви.

Закрийді до редакції, де на мене чекають часописи з різними не дуже приємними вітками та дзвінок настирливого телефону, залюбки йду кулицею Баторія, де можна зустрітися при виставах антикварів. Тут під впливом приваби авторів та заголовків можна забути, де живеш, куди йдеш, — як живе і куди йде сучасний світ.

Оця приємність коротка — від рогу „Каси хорих“ до Марійської площі. Буває часом так, що якась добра, давно забута книжка спонукає мене своєю смішно малою ціною. На потребу її, не буду мати часу її читати, але за 30 або 50 сот. можу зробити приємність комусь зі знайомих, прохаючи, щоб узяв її від мене і прочитав.

За революції в Києві.

У нас мало хто купує старі рідні книжки. Мало хто непотрібні відпроде антикваріям, бо мало їх хто купує. Нема і наших антикварів, бо вони не мають покупців. А що нові книжки не можуть сходити до ролі „старих“, як довго нерозрізані і як довго залишаються в книгарні, що прийняла їх на продаж — то вони вічно нові.

Пригадую собі часи нашої великої революції в Києві. По вулицях шугали авта з озброєними воєнками, стіни ревіли від маніфестів, люди не знали, що буде завтра з ними і з містом, але книжки не втратили на своїй мірності. Два-три меткі хлопці зі Львова привозили туди галицькі видання і ми доповнювали собі домашню бібліотеку тоді, коли кожний щодня придумувати мусів способи, якби взяти цукру чи хліба. Коло цукру як діаманти блищали Кулішіві переклади Шекспіра, дехто навіть на „Калевалу“ закламився... Ніхто не говорив тоді про культуру чи майбутнє, а тільки про найближчу майбутність, а попросту відчували потребу купувати книжки, в комірки, черевники чи сало.

У Парижі.

Як коли хтось з вас поїде в Париж, нехай піде до церков, музеїв, кабареїв, парків зайде до книгарень з такими галереями, як Флямарієв. Там він побачить, як люди підходять до прилавків застелених усіма книжками і довкола стін, як гості тягнуть будь-яку книжку, перекидають її сторінки, стоять і читають. Більшість відходить не купивши нічого, але на другий день повертається на те саме місце, часто до тих самих книжок, щоб прочитати спокую. Таку спокую можна прогнати тільки купивши книжку.

Польський австрієць, парижанин, індивідуаліст, майже католик.

Серед німецьких письменників, які розлетілися по світі, Йосиф Рот належить до найбільш оригінальних. Його книжки перекладалися на шораз-то нові мови, не випадково. У ньому зображений світ досі мало відомий читачам Франції, Англії, Америки, Скандинавії — світ, що закінчується двома немаловажними епікладами: переловної Австрії, обрізаної версальським договором і новою Австрією дорізної Анталії.

У „Марші Радського“ маємо історію австро-угорської монархії. Це історія, в якій діють очі урядовців та старшини, очі приватних до свого цісаря Франца Йосифа, очі змальовані у „Марші“ дідо, очі Софії. Від того часу цісар опікується не тільки родиною. Як ця родина живе, як відпочиває, як вчиться, це вміє Рот змальовувати найкраще.

Власно Рот був урядовцем у міністерстві внутрішніх справ, але вмер, поки Йосиф прийшов до влади. А світ він побачив у якомусь воєнному містечку 1894 р. З Росії мати повелала його до Відня і там віддала до гімназії. Там він вступив до університету, пізнав літературу, познав людей, щоб прожити. Як 20-літній Рот

А потім підійшов над Сену, вдовж відкритих скринь на мурі надбережної і зробив те саме, зі старими книжками антикварів. Є там класики за безцінь, журнали з ілюстраціями як додаток до того, що купите — такі вони дешеві, новісенські (продавані як старі), часто „раритети“. А як заведете балачку із власником такої крамнички на курячій ніжці, здивує вас літературна ерудиція дідуся, що подобає часом на садівника чи рибалку.

Подорожі і всякі дива за сотини.

Чи можна кому радити, щоб заки вибереться у Париж, поспробував зайти ще цього місяця до Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка. Вона видала каталог під сензаційною назвою „Тисячу книжок і нот по знижених цінах“.

Для мене є між ними всілякі дива, багато більші ніж ті, про які щодня читаю в останніх політичних новинах. Політика змінює найтривкіші будівлі та плани за 24 години — усе йде шкереберть, а книжки залишаються на місці як піраміди.

Не розумію, як із найкращих повістей світової літератури на порозі ХХ. віку Гамсуна „Вікторію“ — предивну поему кохання — можна дістати за 40 сотиників! „Флорентійські ночі“ можете пережити за Гайнема і вибратися з ним у „Подорож на Гарі“ за 60 сот. „Амулет“ Маєра (проза, не вірші), перенесений до нас Франком, дістанете за 80 сот. Історію божеств Мопасана „Горля“ вже в оправі за 1 зол. 70 сот... Як це можливе, що досі збереглася „Синя книжечка“ Стефаніка (50 сот.), що повинна належати до бібліографічних рідкостей? Чи можливе, щоб ті, що нарікають на недостачу цікавої літератури для відпочинку та розваги не викупили досі збірок Проспера Меріме або Анатолія Франса?

Приємність робити дарунки.

Чи ви ніколи не пробували робити приємність своїм знайомим купуючи їм, оттак собі для примхи, якусь цікаву книжку, тільки тому, що вона нагадала вам їх особу? Попробуйте: побачите їх здивовані очі, а згодом може усім подяки чи дістанете дещо в заміну. Я коли нахилився над каталогом знижених книжок, наче пияк перед виставою з сотнями пляшок лікерів, коньяків і горілок, безсилий, що не може їх усі викупити ні ще менше випити, бачу знайомих, яким післяв би з насолодою „Швейка“ Гашека, щоб арозуміти, чому чехи не боролись. Габорію, щоб навчилися вязати інтригу, Коцюбинського, щоб училися мови, Рабле „Гаргантюа“, щоб набрали апетиту, Толстого, „Відродження“, щоб не наслідували покаючих грішників, а деяким навіть люксусове берлінське видання „Енеїди“ на стіл до салону, щоб авідати повикладати звіти з різних товариств чи старі альбоми.

М. Р.

перекладах. Ось дві останні видані недавно: „Фальшива вага“ та „Історія ночі 1002“.

Перша це історія одного малого містечка, де все насичене колірами безнадійного життя, стихійного нещастя, нужди, друга з передвоєнного Відня: з перським шахом, Франц Йосифом, каварями, вальсами, дрібношанським смаком. Та може краще ніж передавати зміст таких прецікавих повістей, подати кілька інформацій про смак і погляди самого автора.

Рот переписує кожний рукопис кілька разів, виправляє, поправляє навіть у коректі. Він уміє працювати 10 годин денно. Раз написаних повістей уже не перечитую ніколи. Воліє слухати музики, головню Моцарта. На чужі повісті Рот має мало часу, а читає виключно книжки з географії, історії та зоології. З давніх французьких авторів його улюбленці — Рабеле, Ля Фонтен, якого байки вивчав напам'ять, Бальзак і Фльобер. Із сучасних подивляється, але не любить Жіда, „щось“ подобається йому в Поля Валері.

З сучасних німецьких письменників він знає мало творів; зате австрійських, головню таких, з якими познайомився особисто, знає дуже добре: Гофманстала, Шніцлера, Верфеля, Ст. Цвайга.

В одній розмові із франц. критиком кілька років тому, Рот висловив своє літературне „вірую“: Література це повинна ширість. Вона не може мати місця, бо місця це щось занадто високе, божеське, а література — річ людська. Людина не може спасти людини, тільки небо. Віри не можна накинати нікому. Хто вірить, що якась земна людська місія може нас спасти — мусить стати комуністом або націонал-соціалістом. Рот — католик, але він відчуває, що він не є ним зовсім, через те почуває себе нещасливим. Хотів би бути черцем. І може колись, як Гюїсманс, навернеться, вступить до монастиря. Пишучи, він вірить у ласку божу, бо без неї письменник не міг би писати.

Літературна хроніка.

ДВА ВЕЛИКИ РОСІЙСЬКІ ПОЕТИ: ЛЕРМОНТОВ І. ШЕВЧЕНКО.

Цього тижня появилася на дзвінських оголошених табличках афіші „Общества ім. Качковського“, де влаштував вечір для вшанування пам'яті двох великих російських поетів: Лермонтова І. Шевченка. Хто не вірив би товстові, має на афіші фотографії обидвох: Шевченка такий плазав, Лермонтов стоїть на першому місці, бо він писав „общерусским литературным языком“, а Шевченко тільки діалектом. Про це ми вже чули від наших москвофілів давно, — не чули тільки доі, що Шевченко „великий російський поет“. Досі автор „Кобзаря“ то був собі такий дїтя, що писав мало-російським жаретом для халхлї, а до російської літератури не мав доступу. Треба б догадуватися, що він отак російським попросту тому, що мова, якою писав не тільки відміня російської, приблизно так само, як мова галицьких москвофілів.

Для Шевченка це безумовно велика честь уніти ще до одної літератури. Якож таке француз одного дня проголосив, що Містраль — французький поет, а не провансальський, то вишля б кумата історія. Француз вшанує б читачі свого поета І. нікого не розуміли б. Шкода, що галицькі москвофіли не можуть повторити свого салотного зенора в Москві, Тузі або Казані. Там вони могли б розказати слухачам „Кобзаря“ разом із великим українсько-російським співником Грінченком, нагородженим премією імператорської Академії Наук.

Ота сама Академія Наук ще через відому славянську офіційно імператорському урядові, що українська мова окрема від російської. Та не ота історія і про ніякого не потребує аніти. Так само вірно не потребує знати, що Лермонтова заслав царський уряд за великі свободомисльні ідеї. Ще одне має Лермонтов спільне з Шевченком: вони народилися того самого року.

МЕНШЕ ПОЕЗІЯ.

У 1928 р. у голландській країнах Європи та Америки появилася кілька разів менше збірок поезій, ніж у 1927 р., а в 9 разів менше, ніж у 1918 р. Видання за тоїте друкувати поезії власним коштом, бо публіка їх не читала. Як відомо поетів отако улюбленою літературою широкого загалу.

* Józef Rotki: „Falszywa waga“ i „Historia nocy 1002“. Wydawnictwo „Rd“, Orop. 225 / 331

Сторінка без політики.

Чому у школі не вчать розмовляти телефоном?

Дуже часто люди плутають два поняття: цивілізація та культура. Цивілізація це всякі адобутки знання, адебільша технічні, культура — духовна зрілість. У нас ці два поняття перемішані, бо і місце на мапі, де живемо слабо захоплене поступом цивілізації, а давню культуру наших предків нищили віками народи, які вважали себе культурно вищими, а цивілізації і культури приносили нам теж мало.

Така філософія прийшла на думку цимі динми членові редакції, що мусів підібрати кількадесят разів зранку до телефону. Саме тоді, коли праця горіла від нервового поспіху і телефон мав стояти на послуги важних вісток для всіх, були такі добросерді дядьки, що заводили товариську гутірку, про всяку всячину, для власної приємності, не для „необхідної потреби“.

Не у свій час.

„Необхідна потреба“ різна в різних народів. Погляньте на наше дібране товариство: просядять кілька годин разом, а коли вже починають прощатись, часто одягнені, пригадують собі „найважливіші речі“ і простоять перед дверима ще з пів години, коли господар мав би охоту крикнути: „Та йдіть уже до чорта!“ Хто не вміє вести розмови при столі, не вміє розмовляти і телефоном. Мало кого переконаєте в нас, що телефон призначений виключно до ділових розмов, коротких запитів і відповідей. Є в нас люди, які присмоктуються до телефону, наче до безплатного буфету. Тоді вони токують як готур. І на гадку їм не спаде, що може у тій самій хвилині чекає в якійсь крамниці хтось з переважною вісткою і не може добитись до „занятого“ числа.

Коротке гасло „гальо“.

Найбільш поширене у світі тепер саово „гальо“ поширилось завдяки телефонів на знак короткого привіту, що заступає всі інші. Американці, які не мають часу на складні викиляси тіла з поклонами і викрутаси компліментів гукують один одному „гальо“ — на вулиці і при зустрічі. Ми маємо час. Наш час йдуть чумачкою валкою, а наш язык гострився на сільських лотках. В останніх роках після війни наші това-

риські форми трохи стали простіші, природніші, але всі ті „пане директоре“, „пане редакторе“, „пане раднику“ все ще тягнуться за нами, як то роки з вицвілимих кренолін. Заки наш галичанин привітався при телефоні, американець уже знає, кільки чого має купити, кільки заплатити, де доставити і коли відпродати.

Хто не вміє сказати коротко та ясно, чого хоче на засіданні, а показує свій красномовний пал та „срудницю“, той не зуміє говорити і при телефоні. А що важко починати науку від промов на зборах то краще було б починати від телефону.

Мова цифр.

Не можна всіх розмов зводити до цифр, дат: коли, де? Людина не машина. Дотого вся привабливість товариської розмови в тому, що вона не має точно обмеженого часу ні теми. Автім ті, що шукають такої розмови в телефоні нагадують людей, які для приємності сідають у трамвай, щоб поїхати в невідомому напрямку. Кожний трамвай має таблицю з пригадкою, куди йде і кожний його керманіч з'яє, де і коли має приїхати. Телефон замість різних надписів має тільки своє число, наче символічну острогоу, що всі розмови при ньому найкраще зводити до математичної звязкості і точності.

Хто зна...

Хто зна, чи не добре було б учить дітей у школі розмовляти телефонічно. Виразні, короткі та ясні відповіді просяють мозок і того, хто говорить і того, хто слухає. Вони вчать шанувати чужий час і власний. У школі на годині фізики діти могли б теж довідатись, що телефон не катаринка ні грамофон і не цимбали, в які можна аларяти для власної приємності. Коли вони вирости б вони могли б знати, що голосові струни передають усі вістки теж нервам і що нерви, навіть коли вони перемінялись у звоі дрові, теж не витримують того, до чого не звикли. Телефон не витримує балакучості, філософії, лірики, декламації, і якби цей апарат міг виплювати те все зі себе, то плював би нераз. На жаль так далеко ще сучасна техніка не дійшла. м. р.

— 0 —

Чемберлен -- королівський нащадок.

Офіційний орган лондонського генерального товариства оголошує у своєму останньому випуску генеральне дерево Чемберлена, з якого виходить що англійський прем'єр виводиться від короля Едварда I, що панував

від 1239—1307. Тоді Англія зайняла Уелс, частинно сконфіскувала церковне майно і прогнала жидів. Отак Чемберлен має в собі королівську кров і 19 поколінь за собою.

Робити ШОВКИ ПОЛОТНА купуємо в українській фірмі **„МАНУФАКТУРА“** ЛЬВІВ · ПЛ · КАПУЛЬНА · 3

КІСТЯК ЯРОСЛАВА МУДРОГО.

Авас з Москви подає, що недавно відчинили у Києві саркофаг Ярослава Мудрого, що помер у 1054 році і його дружини Анни. Кістяки перевезені до етнографічного музею Академії Наук у Ленінграді. Кістяки дуже добре збереглися. Ствердження їх достовірності тим легше, що Ярослав Мудрий, як відомо з літописів, був кривий. Права нога знайденого кістяка дійсно коротша від лівої.

Господарські фонди Галичини зросли на 9 мільйонів зол.

В місяці січні і лютім ц. р. ЗРОСЛИ ВКЛАДИ В ЮМУНАЛЬНИХ КАСАХ ОЩАДНОСТІ в 4-ох повітвних освідствах на дальших 9 мільйонів, при цім прибув 3.000 нових вкладчиків.

Кредитова діяльність Н. К. О. дійшла під кінець ц. р. до квоти 242 мільйонів зол. уділених позичок. В порівнянні із 1937 р. ця квота зросла на 8 мільйонів, на яку Н. К. О. уділили нових позичок в 1938 р.

Теперішній приріст вкладів у Н. К. О. дозволяє на дальше скріплення кредитової діяльності через уделеия позичок для ремесла, рішництва, промислу і торгівлі на терені діяльності східно-галицьких Народних Кас Ощадності.

КИШКА І СЕРЦЕ НА ІНШОМУ БОЦІ.

У Лісоні в міському шпиталі ствердили, що одного пацієнта, нічного сторожа Каравальо, випу кишку з лівого боку. Не тільки кишка, але теж і інші органи лежать не на своєму місці. Серце праворуч, печінка ліворуч. Досі Каравальо сам не знав, з якого боку бється його серце, хоч здавалось би, що хто ходить вічно по ночах, як нагоду колись перелякаться і зловити себе за серце. Його „ненормальність“ нічим не вплилась на його здоров'я і він може прожити так само довго, як усі інші нормальні.

ГУМОР.

ВЕЛИКЕ ІМ'Я.

До одного бюро посередництва подруга з'ясується якийсь молодий панок. Він хоче знати умови одної дами, що хоче вийти заміж і скривається під криптонімом „Ева“.

— Будь ласка зважити, що ця молода дама з найкращої родини має з пів мільйона швейцарських франків.

— Що ви зі свого боку внесете до цього подружжя?

— Я маю ім'я, що має за собою тисячлітню традицію, відоме в цілому світі?

— Це чудово. Як ви називається?

— Адам.

— 0 —

У ДИКУНІВ.

Великий мандрівник віджає до дзуків і зупиняється в мурийській оселі. Діти туди бігають вибігають йому назустріч та оглядають його ауто. Мандрівник звертається до них:

— Що-ж, діти? правда, що ви ще не бачили такого візника фу-фу-фу?

— Що значить фу-фу-фу? — відповіли одне мурийсько. — То для нас восьмисильний дровний Кадіак модель 37, з гальмою на чотирьох колесах і компресором то це візничок?

3 життя Православної Церкви.

КСЬОНДЗ ЧИ СВЯЩЕННИК?

В митрополітанімі тижневику „Воскресне Чтеніє“ (чч. 9 і 10) порушено вже не нове питання, як треба називати православного священника в польській мові. Як відомо, брукс-преза — не без наміру поінформувати — називає його „поп“. Урядово почали вводити назву „ксьондз“, але на папері і в усній мові, щоб зрозуміти, про якого ксьондза мова, треба додати: „ксьондз православний“.

В дискусії над польською назвою православного священника забирали слово різні часописи й автори. Так сталося, що дискусія вилася до питання, чи можна до православного священника застосовувати назву — „ксьондз“. Лише один публіцист Харкевич виступив з конкретною пропозицією, а саме: називати православного священника по польськи: „прєзбітер“.

Через те, що дискусія остаточно не вирішила питання про польську назву православного священника, „Воскр. Чтеніє“ знову порушує його в ч. 9-ому, обороняє загальнозвучне слово „ксьондз“, відкидає назву для нижчого духовенства „священник“.

Але в ч. 10, „Воскр. Чт.“ в замітці: „на закінчення дискусії“ раптом заявляє: „Вважаємо далі міркування над титулом „ксьондз“ для православного духовенства за безпредметові, бо це питання розв'язано замісломатним шляхом. А саме, польське законодавство стануло щодо всіх признаних християнських ісповідань на становищі, що духовні особи цих ісповдань у польській мові титулюються назвою „ксьондз“.

Отже дискусія закінчена, титул „ксьондз“ (православний) узаконений (розуміється — в польській мові).

Але з цього треба ще зробити відповідні висновки: 1) слово „ксьондз“ для мови вірних необов'язкове і в ній надалі має вживатися

єдина обов'язкова для неї історична назва „священник“; 2) польська преса повинна вживати лише цієї офіційної назви „ксьондз“, а не різних: „поп“, „духовни“ і т. д.

Крім цього, вища церковна влада повинна б ствердити: як сьогоднішнє духовенство ставиться до слова „поп“ — вважає його за образливе чи ні; в першому випадку не ті (зокрема преса), які вживають слова „поп“ з метою висловити погорду, призиство, понизити й образити духовенство й Церкву, повинні б за те відповісти перед судом.

„СЛОВО“ ПРО „ТОМАШІВСЬКИЙ“ КАЛЕНДАР ДЛЯ ПРАВОСЛАВНИХ ХОЛМІЩАН.

У виденському польському часописі „Слово“ (ч. 344 м. р.) п. Єжи Вишомірський виставив статтю п. н. „Християнські чесноти“, в якій негативно поставився до т. зв. „польського православ'я“ і між іншим і до польських православних видань, як „Календарж Православни“, який від кількох років видає хтось для холмщан у м. Томашеві, люблінського воевідства.

Про цей календар п. Є. Вишомірський пише:

„Чому „Календарж Православни“ такий дуже польський? Хіба би поляки, які запевняють у своїй конституції всім громадянам своєї держави свободу совісті, віри й мови, забезпечуючи їм школу в рідній мові, примушували православну меншину до того, щоб забула свою батьківську мову — найбільший скарб кожної людини?“

П. Вишомірський ясно каже, що „Календарж Православни“ видають власне для „української меншини“ на Холмщині й протестує проти цього факту, суперечного з конституцією.

Якже вища церковна влада благословила цей календар для української меншини?

С. С.

Мадрид капітулює?

ПРЕДСТАВНИКИ РАДИ НАРОДНОЇ ОБОРОНИ ПРИХАЛИ НА ПЕРЕГОВОРИ ДО БУРГОСУ.

СЕН ЖАН ДЕ ЛЮЗ. ПАТ. Як подають із Бургосу, там говорять про приїзд представників мадридської ради народної оборони у справі переговорів про задачу Мадриду без зброї.

Приготування до вирішної офензиви кіняться; можливо, що червоні провідні кола згожують собі, наскільки безнадійна була б оборона, тому національні кода беруть під уступ можливу капітуляцію в останній хвилині. На такий випадок ген. Франко не прийняв жодних умовин від ген. Міахи.

ПЕРЕГОВОРИ ТРИВАЮТЬ ВІД ДОВШОГО ЧАСУ.

РИМ. Стефані. Приїзд мадридської делегації до Бургосу зробив у римських колах помітне враження. Як подає „Попольо ді Рома“, червона делегація (у складі: міні. Каріадо та ген. Ортега) покинула в Бургосі перемови, які тривали від довшого часу, зокре-

ма від порозуміння про виміну полонених — сина ген. Міахи за брата Мігуеля Прімо де Рівєри.

ІДЕ ПРО КАПІТУЛЯЦІЮ МАДРИДУ, НЕ ЦІЛОЇ ЧЕРВОНОЇ ЕСПАНІЇ.

„Попольо ді Рома“ повідомляє, що мадридські делегати погодилися на капітуляцію без умовин, домагаючися лише права свободного виїзду для деякої кількості червоних діячів, які не хотять піддатися.

Делегати не погодилися на переговори про капітуляцію решти території, якою ще всюдє мадридський уряд.

МАРШАЛ ПЕТЕН ЗЛОЖИВ ДИПЛОМАТИЧНІ ПОВНОВАСТІ ГЕН. ФРАНКОВІ.

БУРГОС. ПАТ. Маршал Петен зложив ген. Франкові повновасти як французький амбасадор у п'ятницю в год. 11.

І в радощах і у смутку

відкладаю частину своїх прибутків на ощадність

У ЗЕМЕЛЬНІМ БАНКУ ГІПОТЕЧНІМ У ЛЬВОВІ
ул. Словацького 14.
(Філія Банку: Станіславів, ул. Соборського 11.)

Як щадять інші народи?

Недавно читали ми в одному часописі, що ошадності англійців, зложені в англійських банках, досягли минулого року суми кругло 12 мільярдів фунтів, себто понад 300 мільярдів золотих. В англійських банках складають ошадності цілої Англії, кругло 50 мільярдів фунтів, то на кожну душу припадає біля 2000 золотих. Як ми стоїмо в порівнянні з англійцями? Як ми щадимо? І скажемо, що ми щадимо разом не більше як 10 мільярдів фунтів, то не вагаємо не є ніякої порівняння. Де-небудь 7 мільярдів фунтів, де-небудь 1 мільярд фунтів, але на душу або 6 зол. на родину. Скажемо, ми щадимо годі нам рівнятися з англійцями,

ми, та триматися меншешартности неслухно. Бо хоч і приймаємо, що життєвий рівень і матеріальний стан англійця вище, а то і відсотеро вищий від нашого, то асеж наші ошадності повинні дати від 7 мільярдів душ болей 4 мільярди, себто яких зод. 600 на душу, або хоч зод. 2.000 на родину. Отже річ тут не в життєвому рівні — а в тому, що наш загальний не доіноше ваги ошадності, і тому наше положення під матеріальним, а в слід за тим і кожним іншим оглядом справді ще досить жалюгідне, коли англійці держать руку над третинною земної кулі. Тамто коли хочемо назлігати могутні народи світу, мусить у нас раціональна ошадність у рідних банках стати одною з наших національних чеснот. (Ю.)

ТЕРПИШ?...

уживай зела

М-ра ВОЛЬСЬКОГО

на кожну недугу спеціальна мішанка

ПРИ ТЕРПІННЯХ ПЕЧІНКИ,

жовчевого мішочка, жовчевого каміння і жовтяниці — зела зі знаком „BILLOSA“

ПРИ ТОВСТІННЮ,

через неправильну переміну матерії — зела зі знаком „DEGROSA“

ПРИ БЕЗСОННИЦІ,

нервниці серця і розладу нервової системи — зела зі знаком „PASIVERO-SA“

ПРИ БОЛЯХ ГОРЛА (АНГІНА),

гортанки, мигдалів, запаленню ясен і о-жістності — зела зі знаком „LARYNGOSA“

ПРИ КАШЛЮ,

флегмі, задусі, і всіх недугах віддихо-вих доріг — зела зі знаком „PULMOSA“

ПРИ ЗАТЯЖИМ ЗАПОРІ,

розладу шлунка і кишків та до пра-вильного травлення — зела зі знаком „GASTROSA“

ПРИ НЕДУГАХ НИРОК, МІХУРА,

ниркових мидничок і всяких недотачах сечових доріг — зела зі знаком „UROSA“

ПРИ АРТЕРІЗМІ, РЕВМАТИЗМІ,

і болях іскіасу — зела зі знаком „REUMOSA“

Дістанете в аптеках і апітчних силадах.

В І Р І Б Н Я

ВАРШАВА, вул. ЗЛОТА Ч. 14.

Власний відділ у Льондоні.

Репрезентація в Америкі.

Брошури з подробицями висилаємо даром.

Мадярські летючки.

Нам прислали з карпатського пограниччя два зразки летючок, що їх мадярські літаки розкидали минулого і цього тижня над Карпатською Україною. Наводимо їх досліжно.

I

Радуйтесь! Веселіться!

Руський народ слова свободи!

Кочували вже двадцять років опрашаним со-владі! Угорські гонимці освободили нас от пошадного чорно-ураганного рабства!

Освободились звинувачувати нас! Не будуть гонити-вати нас! Діти!

Хліб, свобода, спокійна жизнь ждуть нас! Скорі-ше зачнись роботи в ділах! Можете вести дарма в пло-ти на ранину, которая більш глибоко зачнеть нас! Труд!

Радуйтесь! Веселіться! Воздайте хвалу Отцу Не-бесному, пресвятой Богородиці, святому Николаю і святому королю Стефану!

Принимайте о люблім угорським гонимцям! Оми-вали освободителями. Оми вали покровителями! Оми вали братьями!

Да живет ресит-освободитель. Нейбу Мідло! Да живет угорско-руське братство! Да живет наш угорськ друг і союз: польськй народ! Радуйтесь! Ве-селіться!

II

Нашівайте радости вісти!

Кочували вали опрашаним!

Угорське гонимці освободили своїх руських бра-тство і возстановили тишину і спокій обшю правду і Польщю!

Руське братство! В ваших ділах зачнись роботи! Не будут больше безработиці, безхлібні і го-лодніми Руським на Польщю-отой Русь!

Да живет освободитель. Нейбу Мідло! славай ресит Угров і Руським!

Да живет угорско-руське братство!

Да живет Угорщина!

Да живет Польша!

—o—

Купуйте
в українській фабриці

„ТЕКСТИЛЬ“

В ПЕРЕМІШЛІ,
ВУЛ. ЛУКАСІНСЬКОГО 8

1) першорядні воєнні матеріали-самотексти на весняні убрання, плащі і на священих реверанси та
2) навики і шовки на сорочки, блузочки, сукні і костюми.

Завваги про плекання тютюневої розсади.

Про це вже не раз писали — та спостереження стверджують, що наші плеватори роблять не багато помилок при плеканні розсади, тому не від речі буде пригадати головніші думки:

Виплекання.

I.

Виплекання розсади навагал рік тяжка, але одержання доброї розсади є вже справа значно тяжка і треба зрозуміти всі найважливіші чинності, які плеватор має виконати. Навагал плекано розсади надто слабі, мало загартовані. Плеватори найчастіше не вітає з нею обходитися і розсади ростуть як їм подобається. А висота така, що по 3—4 тижнях треба розсаду висадити в поле, бо загрожують перемерзати. Коли весна сприятлива, то і слаба розсада дасть собі якусь раду, але коли трапиться на час посухи — тоді наступить справжня катастрофа. Якеж часто, ще до висадки найкращі шматки піть під управу тютюну, висаджені невідповідною розсадою очікували плеваторів як невідповідні тільки тому, що „на тім горбикі — надто сонце палить“ і розсада не хоче прийнятися. Щож сталося б, якби так наш плеватор разом зі своєю розсадою зваяшовся в умови прим. Болгарії чи Греції? Тоді напевно він один хоря йому не прийнявся б.

Коли під тим кутом очікувати наші розсади, то приймемо 5% виплеканої розсади треба було б адікваліфікувати як таку, що не надається до садження. Тимчасом її висаджують, а висадка така, що тютюн опізнюється в розвитку і дозріванні шонайменше на місяць. А скільки хоріб на полі має свій початок в парнику, бо плеватор, як тільки розсада зачне хоріти, чимхоріше висаджує тютюн в полі, щоб прийнявши частину ґрунтувати, а тимчасом коробка, хоч покищо невидна на тютюні, переповниться з тютюном на полі.

Бажаючи поставити управу на відповідному рівні, мусимо розпорядити здоровою розсадою, добре загартованою.

II.

Догляд за розсадою в часі її росту полягає головним чином у регулюванні вологості, повітря, світла, при чому найбільшу увагу треба звернути на відхилення розсади. Надмірне підливання часто провадить до надмірного зволоження землі, а зазв. хоріб розсади. При підливанні треба йти за тим, щоб земля в парнику мала правильну вологість, особливо, щоб не була надто змочена, щоб не мала до рук. Краще не заливати ніж перелити. Доки розсада не приростає, краще підливати її двократно, раз у раз, другий раз зранку, але вже дещо менше. Молоду розсаду підливати частіше, зате не так велику. Коли розсада вже приростає, то — звичайно вистачає однократного, але до-брого підливання на ніч. До підливання найкраща вода річкова або дощова, відпокоїна внутрішній в місцевості, або на сонці у спеціальній для того цілком прогрітій бочці, що в установлені години розсади. Регуляція повітря і тепла в розсаднику здійснюється від хвилі до хвилі. До скління парника, найважливіша температура у місцях 20—22. Коли температура була вища, тоді вже треба дати вентиляцію, не відкривати ніяк. Коли розсада дозріває, а на сонці температура в парнику, тоді можна відкрити парник, а на сонці температура в парнику, тоді можна відкрити парник, а на сонці температура в парнику, тоді можна відкрити парник.

бре для витягу повітря. На ніч розсадики старанно прикривають мати і то весь час, коли розсада ще мала.

На 3—4 днів перед висадженням, коли не загрожують приморозок або буря чи дощ, розсади загалом не прикриваємо, навіть на ніч.

III.

Регуляція світла особливо важка в першім періоді розвитку і треба цього добірно перестерігатися. Однак плеватори надзвичайно того чинника і трапляється, що затінюють розсаду майже до самого кінця. При тім затінюють дуже сильно різними мішками, плахтами і т. п. Той спосіб затінювання шкідливий, бо рослина одержує замало світла, а розсада надто вигинається і скоро переростає. Тінувати треба в той спосіб, щоб задовільна кількість розпорошеного світла могла дістатися до парника. Найкраще до того надаються спеціальні затінювачі зроблені з трохи прутів, але можуть бути також галуззя і соломі, хоч вони вже менш вигідні і їх легко може завіяти вітер.

Розсада повинна бути рівномірною на цілім розсаднику, вигляд здоровий, а листя зелене. Надто яскраве забарвлення листя свідчить про слабу розсаду, правдоподібно надмірно підливання, або на невідповідній ґрунті, або надто мало продувним. Коли ґрунт показується яловим, а розсада слабо росте, можна поручити підсилення штучними добривами. Давка погною на одне ведро (12 літрів) була б найвідповідніша у кількості: селітра 1 дж., суперфосфат 2 дж. і калій 2 дж. Та кількість вистарчить на 2 віска. По підсиленню погноєм розсаду треба сполоскати чистою водою.

Однак на найбільшій турботі натрапляє плеватор при появі хоріб. Дуже добрим запобіжним засобом, особливо перед грибовими недугами є дезінфекція парника бордоською рідиною 1%. Зрештою цей спосіб загально застосований та не насуває більших труднощів. Його треба повторити кілька разів. Розвіз хоріб у парнику у великій мірі спричинений невідповідним станом ґрунту, або його злих властивостей або з надмірного підливання. Значні хорібові прояви зникають (по знищенню частини розсади) коли дамо парникові нормальні умови вологості. Найбільший розвиток хоріб обсервуємо під час дощевих періодів і тоді головним засобом є: перестати зовсім підливати парник.

IV.

Часто трапляється, що з остраху перед розвитком хоріб надмірно пересушують парники. Тоді тютюн починає хоріти, при чм хорібові прояви вказують загальним зросту, жовчання листя, особливо дозрілих та замирання коріння, які від поразки звичайно пропадає цілий розсадник. Така розсада не гине, але зусиле похити коріння і часто так відпадається. Ужиткова вартість такої розсади невелика. Показується, що причиною того може бути не інфекція, але надмірне пересушення розсади, а причиною замирання коріння є надмірне пересушення листя і утрата води через дрізні корінь. В тім випадку розсаду можна повернути доставляючи їй воду, підливанням землею і затінюванням. Те ж саме обсервуємо при посушливій і вітряній погоді.

Останньою справою, на яку хотів би ми звернути увагу читачів — то справа загартування розсади перед її висадженням до ґрунту. Ця справа може найбільш незрозумілою, або трактована невідповідно. Треба квати від уваги, що плекано розсаду в не дуже то правильних температурних умовах. Переходом до ґрунту затінення на зовсім відкриті умови під кожним оглядом і то без порівняння з ґрунтом. Шоб розсада не вигиналася як то через холод, посуху і вітер, треба певної притінення в до-тих трітій умовах, може до повного освітлення до відкриття вітру, до холоду. Загартування треба почати на два тижні перед висадженням, коли парник надмірно відкрити на день, про-відкрити його до повного освітлення бочкам, а тім часом затінювати в надмірних годинах. На 3—4 днів перед висадженням парник не за-

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Вівторок, 26. березня 1939.

25-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ.

У передовій статті читасмо: „Саме 25-літнього ювілею русько-народного театру в Галичині, яке святкує юні руський театр у Львові, має для цілої Руси велике значіння. Ці роки і світлі у повному значінні цього слова роки — це факт, який може серед нинішніх знаменитих на хвилину розлетіти і згаснути наш народний побосклін. Ці роки дають нам незалежності, дають життєздатності нашій народній ідеї, а їм ще львівські русини перед 25-ти роками приступили до заснованні цього першого у нас огнища нашої демократичної музики, ідеї, який має служити руському театру, і який справді служив ще до вічної чистоти, розвиваючись при цьому з кожним роком на славу і честь руського імені. Той розвиток нашого театру і 25-літній історія має наглядний доказ, який починає, який навіть і на більший розмір значимі заходи мають у нас забезпечити успіх, який спирається на чисто народній основі і на вірності, ані на хвилі від народнього театру“.

ЗМІНИ В СЕРБІЇ.

„Сербський уряд взявся енергійно до справи і переводить тепер всі реформи у англійському стилі. Багато урядовців з давніших часів тепер являю попераносили, а міністерство антриски справи поставило собі завдання усунути зовсім всю протекційну систему. До урядів і галузі до в міністерствах мають приймати відтепер тільки тих молодих людей, що виховані в інших студіях і добрими свідоцтвами“.

тінувати, ані також не прикривати мішками на ніч. Однак треба уважати, щоб загартування розсади не залишало дощ або не ушкодило приморозок. Підливати розсаду треба доволі густо, але не часто. На кілька днів перед висадженням підливати дуже мало.

Розсада в посушливій воді розбудує тільки свою коріньову систему, дістане відповідний зелений колір листя, стебло ступино в разі. За дозрівання треба уважати таку розсаду якої стебло при зігніттю не ломиться в трикотом, але можна його зігнути без зломлення. Найвідповіднішою до садження є розсада в ситі 6—9 см. і з 5 листками. Розсада відповідно загартована та розвинена легко прийняється навіть при найбільшій сухій погоді і без підливання. Зате слабі розсади, і при висадці в воду землю, довго хоріють по пересадженні і треба винятково сприятливих умов для розвитку, а такі умови трапляються рідко — звичайні посушливі весни навіть в приморських грізні тільки для недбалих плеваторів виплеканої нині розсади, зате для добре загартованої тютюну не є небезпечні, що навіть можна було обсервувати в різних випадках у парнику. Іж. З. Песіні.

(Переклад з час. „Післязавісний Український“)

Гальо! Станіславів і околиці! РЕСТОРАН під „КОРОНОЮ“

Львів, Ягайлонська 11.

— найкраща їдальня, найкраща кухня, найкращі вина.

ЗАКОН ПРО ПРИЛУЧЕННЯ КЛАЙПЕДИ ДО НІМЕЧЧИНИ.

БЕРЛІН. ПАТ. Деніш Закони мистецтва кон про прилучення Клайпеди до Німеччини, підписав його Гітлер 23. п. м. на підписі „Лейтшн“.

Згідно з цим законом, Клайпада входить до Німеччини, адміністративно — до Східної Прусії.

Мешканці клайпадського краю, які не були німцями громадянство 30. липня 1938 р., автоматично стають німцями громадянства, якщо мешкали там 21. березня 1918 року.

Від 1. травня 1939 р. входить у Клайпаду державне німцеське земновладство і краєві органи.

Осередком владою для справ місцевих і прилучення клайпадського краю є місто Клайпада. Комісар для прилучення Клайпеди є німецький офіцер Прусії, його ступником — державник клайпадського краю.

НОВИНКИ

26

БЕРЕЗЕНЬ

НЕДІЛЯ

От. ст. 13. березня 1939.

5. Неділя пошту. Никитора.

Лат. Чорна лед., Теодора, Емануїла.

Сонце: охід — 5.15, захід — 17.46.

Місяць: охід — 8.30, захід — 0.00.

Затра: 27. березня. Понеділок.

От. ст. 14. березня 1939.

Христ. Вен.

Лат. Руберта.

Сонце: охід — 5.12, захід — 17.47.

Місяць: охід — 8.29, захід — 0.27.

— МАГАЗИН БІЛЛЯ І ПОСТЕЛІ МИХАЙЛА ПРОЦЯ, ЛЬВІВ — РИНОК 14 поручає: КОВДРИ, МАТРАЦИ, готові подушки з пір'я, простирадла, пошєвки і всяке найвибагливіше жіноче і мужське білля. — Ціни дуже низькі — товар першорядний. 442 —30

— Повне видання творів Лесі Українки в 10 томах в передплаті 35 зол. Замовлення в рахунок по зол. 5 або за готівку зол. 30 просимо надіслати на адресу В-ва „Українська Книгоспілка“, Львів, вул. Оборони Львова ч. 14. Бас вийшов з друку IV. том. 434 —2

ПРИ БОЛЯХ ГОЛОВИ І ПАМОРОКАХ, викликають ва- жном стільки, треба викласти ввечір і зранку латіло на склянку природної гіркої води Францішка Йосифа.

— Центральні і збірні антени інстальєє згідно з обов'язковими приписами Городського Ста- ровства — Електротехнічна фірма „Е-ком“ — Львів, Сикстуська 29. тел. 203-30. 129

— Салон мод „Мак“ поручає весняні мо- дні калєдешки і квітєв. Влаштуєє курси модярства, квітєв і рукавичок. Львів, Глибо- ки 1, 1. пов. 545 1—5

— Скрипковий концерт Івана Ковалева, вихо- дить віденської Академії, відбудеться заходом СУПРОМ-у в неділю 2. квітня ц. р. в год. 19.30 в малій салі Лисенка. При фортеп'яні Надія Бі- ленько-Лаврівська. В програмі: Барвінський, Ве- лєвський, Гендель, Мендельзон, Моцарт-Крайз- лєр і інші. 659 1—3

— Передплатити „Житє Слово“, місячний жур- нал політики, літератури, економіки та суспіль- ного життя. Платформа редакції — український актиїризм, одначе без вузького доктринер- ства. Виходить 15. кожного місяця. Перше число з'являється з початком березня. Передплата до кінця 1939 року коштує (за 10 місяців) 7 зол. Число розрахункового переказу 181. Адреса Ре- дакції і адміністрації: „Житє Слово“, Львів, вул. Микитина 7. 640 —2

— Українські студентки перед війною. Гутір- ка на таку тему поведе п. Олена Залізник у кло- б „Нової Хати“ і „Труду“. Гутірка відбудеться в 27. ц. м. в год. 6-й в доміні, Ринок ч. 39. Просимо всіх студенток прийти. 660

— Власний дім збудуєте при помочі буд. по- зиції у кооп. Банку Мішанський Союз Кредит- ний, Львів, вул. Руська 3, тел. 215-16 Жадайте інформаційного листка! 566

— Молодь всіх шкіл Т-ва „Рідна Школа“ у Львові атакує 125-ліття народин Т. Шевченка концертном у власній салі Народнього Дому в по- неділок 27. березня ц. р. в год. 6 (18) увечір. Бі- ленько в ціні 0.50—2.00 зол. можна набути в кни- гарні „Рідної Школи“, а в дні концерту від 3 (15) зол. Львівське громадянство численною кількістю захохотить молодь в П. куваті і піє- тизмі до Поета. 658

ВІДГУКИ ДНЯ.

За потіхою.

„Тиждень розп'ятих сердець“... Що день, мало: що година — вістки як чорні круки, поді- як градові хмари. Трємтіло, корчилось від бо- лю розп'яте людське серце, а кожна хвилинка то новий цвях, то нова рана.

Місто, повне часописів, бюлетенів, чуток і домислів, будилося і лягало з вухом при землі: може почує бодай далекий відгомін вірадинної чутки.

Ні згуку!...

В таких моментах душа людини шукає по- мочі в когось, шукає спокійних очей, зрівнова- женого слова, кріпкого стиску теплої руки.

Маю доброго знайомого недалеко Львова, людину засмалєну вітрами, з очима повними сонця і блакиті, людину зі здоровими мизами і ще здоровішими нервами, людину, що авесь вік свій живе на землі і черпає з землі спокійну му- дрість. Поїду — думаю — туди, щоб отрястися з настирливих думок.

Стара під гонтами хата, в саду, за селом, далеко від людського гамору і ще дальша від міської нервовості. Прийняла мене як завсиди щиро і радо.

— Приїхав я до тебе, друже, бо тяжко мені на серці.

Знайомий гірко всміхнувся:

— А мені, думаєш, легко? До вчора я гадав, що не видержу. Хотів усе кидати і їхати до мі- ста. Між людьми, думав я, швидше приїду до себе.

— Шкода, що не приїхав. Я навіть сподівав- ся тебе в цих днях.

Знайомий поклав мені братерську руку на плече.

— Зовсім не шкода. А от ти з міста приїхав на село.

— Не на село, брате, а таки спеціально до тебе. Я сподівався знайти тут те, чого даремне шукати б у місті.

— І не помиляєшся. Бо те, що тут знайдеш, не легко знайти у Львові. Бачиш, я вчора був рі- шений вийхати. І неначе мене щось торкнуло пі- ти в сад. Пішов і — вже не вибираюся їхати.

— Земля тобі відрядила?!

ПЛАЩІ КОСТЮМИ Повшехни Склад Одзежи

оригінальні моделі з наймодніших
бельських матеріалів

Львів,
Пасаж Міколаяша

397, 2—23

— Конфіскація „Діла“. Вчорашнє (68) число „Діла“ підпало конфіскації за статтю п. н. „Мо- раль чи сила“ від слів „Серед руїн“ до кінця і за статтю, яка починається в наголовку від слів „У- країнці“ в цілості. Ми видали другий наклад.

— З днем 1. квітня ц. р. переносимо столяр-ську кооперативу „Архо“ до нового льокало при вул. Красіцьких 18. (поперечна Городець-кої і Мішкєвича). Поручаємо стилєві меблі, кім- натні комплекти, бюрові урядження, кухонні ме- блі і т. д. Ціни низькі, за якість гарантуємо. Просимо прийти й переконалися. 1—6

— Звичайні Загальні Збори Українського Журнистично-Краєзнавчого Товариства „Плай“ відбудуться в неділю 26. березня 1939 в год. 17 у власній домівці при вул. Чарнецького 26, партер.

— Концерт в честь Т. Шевченка уладикують учні IV. державного ліцею та гімназії з укра-їнською мовою навчання в Перемишлі в суботу 25. ц. м. в год. 18. у власній гімнастичній салі. У програмі виступ оркєстри, декламаторів, му-жеського і мішаного хору.

— „Християнство в Україні та українська му-зика“ — це черговий виклад з циклу Академіч-них Вечорів, що його виголосить д-р Борис Ку-дрих у неділю 26. ц. м. в салі Української Бєсєди, Рутівського 22, 1. Початок в год. 6 веч.

— Вечір скрипкових творів. Заходом СУПРОМ відбудеться в неділю 26. березня в год. 7. веч. у малій салі Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові вечір скрипкових творів у виконанні Во-лодимєра Цєнка. У програмі Корєллі, Бокєріні, Шоссон, Де Фаллі, Мусоргський та ін. При фор-теп'яні д-р Н. Никанківський.

— Хто виграв на лєотєрії? В нєшнєм тя- гєнні Кєєсової Лєотєрії впали такі бєльші ви- гри: 10.000 зол. на ч. 19899; 50.000 зол. на ч. 151314; 15.000 на ч. 111699; 10.000 зол. на ч. 61231; 5.000 зол. на ч. 16039 27647; 2.000 зол. на ч. 12232; 1.000 зол. на ч. 23343 51178 118836 155973 500 зол. на ч. 11273 22504 31718 69717 70324 82152 105593 108732 112295 118817 124531

Гемориди

ГЕМОРОІДИ це причина злого самопочування, тощо. Треба конєчно узунути ці дошкулєні терпіння. При геморіадах вживаємо Апісол! Godeascke (можє дістати в аптеках). 12 чопків зол. 5.—, 6 — зол. 3.—

Апісол

— Земля і не земля... Хочеш, перейдієсь по дворі. От сонєчко блиснуло нині зовсім по вес- нєньому. А то сніги, вітри, мовби не було кінця зимі.

І ми пішли. На стежці лежав ще сніг, але повітря було тепле, а на безхмарній блакиті сто- яло весняне сонє.

Коли буваю у знайомого, то все в один ку-ток саду яду поглянути на нашого ясеня. Поса- дили ми його обидва одного разу на памєтку і спільно раділи, що прийнявся і гарно ріс.

— А як там наш ясенєць? — запитав я.

— Ходи, поглянеш!

І повів мене у куток саду.

Я глянув і обмертєв. З нашого ясеня зістав- ся тільки патиє. Вершок був зломаний і лежав на землі під брудним снігом. Рана від зломання присохла вже і почорніла. Видно не нинішня і не вчорашня.

— Нєма вже нашого ясеня! — сказав я сум- но. — От бачиш, ще я те.

— Ні друже! І я так спершу думав. А ось поглянь.

Ми приступили ближче і я побачив, що ясе- нєць не пропав. Коло місця зломання висували- ся лєдєви помітні нові паростки.

— Бачиш, вітер стару грушу звалив, а вона падаючи зломала вершок ясеня. Але він виду- жає з цього. От зарівняю рану, а прийде весня- ний дощ, як пригріє ліпше сонє і ясенє випус- тить нові паростки та вберє їх у зелєне листя.

— Бо він добре посаджений і здоровий має коріння!..

Гєлєктієн Чіпка.

130640 134901 135969 148789. — 50.000 зол. на ч. 151314; 15.000 зол. на ч. 111699; 10.000 на ч. 19898 61231. 5.000 зол. на ч. 16039 27643; 1.000 зол. на ч. 23343 51178 68715 118153 155983; 500 зол. на ч. 11279 69717 70324 82152 105593 112597 118817 124531 130640 134901 135969.

— Божєвільний студент на вулицях Львова. Минулої ночі трапилає у Львові така подія: 28-літній б. студент П. М. без достійного місця замєшкання познайомився на пл. Марієвській з повією, яка завєла його до свого мєшкання при вул. Кєлєчій. Опівночі мєшканців дому збу- див пронизливий криє і мєшканці заприємили, що з брами вибїг якийсь молодий чоловіє бєсний, у білєлю та пієгнав швидко в сусєдню вулицю. Згадана повія оповіла сусєдам, що П. при- наєгідний гість вискоєчив раєтом із лієжєка, зивє- лив замєнені дєрє і вибїг. Навієжений гняв нат- ослїп і задержавєсь перед брамою польського Аєхєд. Дому при вул. Лєзінського. На його на- гальний стукїт дєрєвник, не сплємєтавшисє, що має перед собою навієженого, чужого чоловієка, відчинив дєрє і тоді студент вибїг на П. по- верх, вернуєє знову на 1. поверх, вибїг до по- рожньої кімнати і вискоєчив з вієкна на вулицю. Не зєвжаючи на рани з розбитих шиб, студент, пієгнав далі і шєдно на розі вул. Яблєновських його зловили шєфєри і віддали поліції. Лієкарі намагаються тепєр прослїдити, що могло спр- ичинити такий наєгідний приступ божєвієля в мо- лодого мужєчини.

Чай E.W.I.G.
„рожа цейлонська“
УПРИЄМНЮЄ СВЯТА!

ОВОЧІ

Центросоюз

Р И Н О К 39

деталь

У 20-ті роковини смерті б. п.

О. Теодозія Лежогубського

Совітника Митр. Консист. і Директора дівочої гімн. СС. Василянук відправиться в неділю, 26. березня, в год. 12 напудне, в Архикатедр. храмі св. Юра ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ Рідня.

— Опечатали домівку філії Союзу Українських купців у Тернополі. Пишуть нам: Дня 17. а. м. перевела поліція ревізію в домівці філії Союзу Українських Купців у Тернополі. Після ревізії домівку опечатали.

— Чого домагається тернопільське староство. Староство в Тернополі вимагає тепер від наших товариств, які улажують Шевченківські концерти, щоб вони предладали книжки, а яких взято декларції; від деяких установ вимагає друкованих на машині залучників до програми.

— В Городищині вимерзла озимина. З причини догортівалих морозних східних вітрів та через недостачу опадів вимерзла озимина в городищинському повіті. Тепер паде сніг, який відразу тане. Поворот зими припізнив пільні праці.

— У Львові гинуть дівчата. Поліційна хроніка подає доволі часто, що у Львові виходять діти з батьківського дому й не вертаються. Нещодавно М. Віденська з вул. Виспянського повідомила поліцію, що її 16-літня дочка Осипа виїхала ще м. неділі з дому і від тієї пори за нею і слід загинув. Перед кількома днями покинула дім теж Людмила Михалевич (вул. Вербова). Поліція шукає за пропащими дівчатами.

— Львівська хроніка. На стрижі Альфреда Євкіліка при вул. Льонтина вибухла пожежа. Згоріли мішки і старі паркетні. Служниця пожежу агасила, ще заки прибула пожежна сторожа. — Якийсь злодій вирвав Ангелі Погойовській, яка переходила вул. Казимірівською, гроші з рук і вітк. — Поліція арештувала Саво Вітнер, яка краде у народній школі ім. Чайковського дівчачі плащі та перехопила їх у Самуїла Янчера при вул. Селітській. — Поліція займається справою таємничої смерті 26-літнього Ф. Озімко, який помер вчора рано в одному з мешкань при вул. Школярській 51. Озімко познавлявся передчора з молодшою дівчиною, яка мешкала як сублокаторка в агаданому мешканні. На її теж прохання господарі погодилися Озімко переночувати. Рано в год. 9. Озімко несподівано помер. Лікар не міг ствердити причини смерті. Поліція веде слідство.

Звертаємо увагу нашим Вноб. Передплатникам, що нашеkonto П. К. О. є тільки

504.060

Konto ч. 143322 ліквідуємо цілковито, тому просимо старі складанки з цим числом знищити.

— Великі протилетунські вправи у Варшаві. Від четверга 23. до суботи 25. ч. м. тривають у Варшаві великі протилетунські вправи. Варшавська Обезпечальна має будівлю доставити 800.000 газових масок своїм членам. Варшавські крамничі продали 15 вагонів чорного паперу. Сильне збентеження у Варшаві та в цілій Польщі викликали військові комунікати, що їх надавала варшавська радіовисланика. Ці прикази були такі: Увага! Ма-па! Приготуватися до присяги! Ер-ве виконай приказ! Після таких надань спікер заповідає: „Ми надали військовий приказ“! Львівська радіовисланика передала варшавську програму і з нею одночасно військовий приказ, що вислалося не тільки збентеження, але і поголоси про мобілізацію 4 речників.

— Передчасний поворот шпаків і жайворонків. З несподіваного обліту повідомляють, що тули перелетіли літні гуси, які летять великими стаями на схід. Тому, що ріки й озера позамерзли, гуси кружляють безладно над водями. Шпаків й жайворонків, що передчасно повернулися, гинуть з голоду.

— Нова фабрика газових масок у Польщі. Голова ЛОПІ ген. Барбецький заявив, що ЛОПІ буде велику фабрику в Любліні, яка продукуватиме новий тип газових масок, причому кошту продукції маски буде 21 зол. Цю суму можна буде сплатити ратами по 1 зол. місячно. Нові маски хоронитимуть перед газом всіх родів. Крім того продукуватимуть дешевші маски для тих, які не будуть потребувати перебувати довго на загазованому терені. Нова фабрика продукуватиме ще теж „заступні“ маски, що будуть забезпечувати перед впливом газів кількадесять хвилин. В Польщі треба для населення к. 3 мільйонів масок не рахуючи спеціальних тампонів для дітей і немовлят. Маски будуть потребувати більше ті, що мусять тимуть із ріжоних причин виходити зі сховів і для ритуальних дружин. Також і сільське населення не потребує масок, бо ніхто не буде атакувати сільським припадково може який літак скинути бомбу.

— У Франції мають змобілізувати теж і чужинців. Французький союз старшин б. комбатантів видає комунікат, в якому закликає французький уряд щоб він ужив відповідних заходів до тих чужинців, які перебувають у Франції. Всіх тих чужинців — каже комунікат — які не були б зобов'язані виконувати військову службу у своїх державах, слід змобілізувати. Французькі старшини б. комбатанти заявляють, що вони готові боротися в обороні батьківщини, однак не можуть погодитися на те, щоб чужинці приміщені у Франції займалися під „охороною французів“ своїми буденними справами.

ТРИВКУ ОДУЛЯЦІЮ

288 і наймодніші записки виконує гарно і дешево заведення

Романа Секети

Ул. Рутівського (а. брам.)

— Звільнення хилувських лікарів у Празі. Празька влада видала наказ, яким доручила звільнити з праці всіх лікарів-жидів, які працювали в адміністративній службі або в публичних лікарнях.

— Новий лік на запалення легенів. У совітському фармацевтичному інституті випродукували новий лік на запалення легенів. Той лік називають „сульфамід ч. 32“. Він нищить мікроби, відомі під назвою пневмококи, які спричинюють запалення легенів. Уперше застосували новий лік в одній із лікарень Москви хорому, якому сухоти кинулися на обох крилах легенів. Лікування дало позитивні висліді і запалення легенів по кількох днях закінчилося. Новий лік застосували по першій пробі теж в інших випадках і за кожним разом із добрим успіхом. Вихід цього нового ліку викликав велике зацікавлення в совітських наукових колах.

— Бонадас води, втопилася в пиві. В одній із місцевостей Полудневої Америки трапилася дивна подія. Одні власники гостиниці зайшли вечером до пивниці, щоб принести для гостей пива. Коли вона довго не верталася, хтось зійшов подивитися до пивниці і ствердив, що шинкарка втопилася. Імовірно вона за сильно перебралася над бочкою, впала до неї головою вдолину і не могла вже з неї видобутися. Тому, що ніхто жінки не ритував, вона затонула. Дочка шинкарки оповідала, що перед кільканадцять роками якась стара муринка ливорожила її матері, що вона втопилася. Тому теж шинкарка панічно боялася води та ніколи не була б пішла перейти понад ріку, чи озеро. Всеж таки ворожба муринки сповнилася, бо шинкарка затонула... в пиві.

— Новий совітський аритмометр. У совітській академії наук задемонстровано новий апарат до числення, що його назвали „інтегратором“. Той апарат виконує в найкоротшому часі найбільш скопаліковані математичні обчислення. Його застосували у всіх совітських установах.

— Припинили вишини алькоголю у Клайпеді. На терені цілого Мемелю (б. Клайпеди) припинили вишини алькоголю. Розпорядок, яким заборонено продажу алькоголю, важний аж до відкликання.

— Нові слованські марки. Перед двома днями появилися у Словаччині нові поштові марки в ціні 50 сот. із портретом ген. Штефаника та з надруком „Словенско“. Ці марки мають величезний успіх, бо вже першого дня після їх появи філіателісти вичупили майже весь запас.

КІР

Львів, Усейського 6. Тел. 280-88.
СТАНІСЛАВІВ, 3-го Мая 4. П. тел. 255.
П Л Я Н И

НОШТОРИСИ
Б У Д О В И

Дописи.

САМБІР.

Шевченківський концерт відбувся в Самборі 18. ч. м. в салі „Української Бесіди“ зазодом Т. та „Самбірський Бояк“, при опікуванні філії Муз. Т. та ім. Лисенка. Мішаний хор під проводом п. І. Логана виконав „Заспів“ Соєнці. Відтак ада. м-р Іван Гут-Кульчицький виконав глибоко продумане святобне слово. Далі мішаний хор „Самбірського Бояка“ виконав „Дня Підкова“ Шевченка-Лисенка. Черговою токою був омичовий квартет Б. Кудрика на тему „Куралка і ріжонька“. Дуже гарне враження лишило по собі мішаний хор у самбірського перемітця Діла на управою п. М. Дуба, що виконав: Шевченка-Котика „Розрита могила“ і Лисенка „Од діброви, тиши гай“. Самбірське громадянство мало змогу надобуватися нестогливо грою проф. Р. Савицького зі Львова на фортепіано, що виконав В. Барвінського: „Міністр“, Колоскова, б) Український танок, в) Лірика на пісню Гумореска, г) Дума, а) Марш. Другу частину концерту розпочав муж. хор у форт. супроводі п. Володимира твором Шевченка-Вілановського: „Гамалія“, зроний аютуп був переплітаний рещтацією п. В. Дорнського. Відтак виступив знову проф. Савицький, що знову заохотили своїм фортепіанним солом. В цей виступ наш піаніст вибрав твори В. Барвінського: „Од не світи місяць“, „Прекліда гомла“, „Дня бода сая“ і „Лемківський марш“. Останній творю проф. Савицький на домагання публіки повторив. Останньою токою концерту було Шевченка-Лисенка „Радуйся живо неопитий“ — мішаний хор у фортепіаном під управою проф. Гриня. У тій токій хор мав найкраще. Багато прихилився до цього провідня гру проф. Гриня. Концерт закінчився аплодисментами глядачів.

Реферат д-ра Маріяна Дзеревача зі Львова відбувся 19. ч. м. в салі „Української Бесіди“ мави Кружка „Рідної Школи“. Тема реферату: „Дітвора та асоба християнської педагогіки в роборанні І насаліка“. Майже вся еліта самбірського громадянства прийшла послухати дуже соаліно опрацьований реферат. Слід замітити, що президент уміє реферувати свої думки саухама. Мовна мліт лишилася на майбутнє, а саме, щоб по рефераті відкрити дискусію. Крім цього маємо, що самбірські еліти теж улажували реферати. Варто було б у Самборі започаткувати щільно академічний вечір, на якому ричію улаштувати Богословська Академія у Львові.

Нова промислова станиця у Самборі. Життя промислової кооперативи „Труд“ у Львові відразу з ч. м. у Самборі при вул. Тихій ч. 1 (дні Української Бесіди) і поєрсі свій відділ, а саме красенішу робити, на виконув всі роботи з обслуговування, на оціні змін, костюми, жіноче й муж. білля і т. п. Українська еліта Самбора й Самбірщини повинно підтримувати нову кооперативну станицю. Дякути змалювання і олової роботи, докладно посполу до розбудови нашого економічного життя. Кооп. „Труд“ бажаво залучити успіхів на новому терені.

Убрання, пальта, костюми від зол. 50*

у великій виборі у ШАПІРИ, Личаківська 1, дв.

Спорт.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ.

Перші в цьому сезоні змагання за кистити в кружній ЛІГІ відбулися в неділю 26. ч. м. в північній Поголі. Ці змагання закінчилися ще в меккут змагання.

Початок у год. 15. В год. 15. відбулися змагання режери обот дружин на гриві Т. В. Р. (б.м. Поголі) б.м. для СТ України просить звернути увагу всім глядачам, що на господар змагання відповідала за год на гриві. Тому теж симпатичні Україна повинна мати змагання підтримати морально свою дружину, оскільки ця подія повинна мусить бути наслідком змагання і ЛІГІ. НЕДІЛЬНІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ ВІДБУВАЮТЬСЯ БЕЗ УВАГИ НА СТАН ГРИЦІ.

ЛОПІН рішма, що надіслані мистецтва О. Д. знову відбулися без уваги на стан грива, тому що грива лобі оєвж не докінчили та тому, що п. Р. мав змагання рішма до змін грива.

ВІДБІВАННОВІ ЗМАГАННЯ УКРАЇНИ. Відбіваниця дружина України грива і оцінка і год. в суботу 8. неділю 25. і 26. ч. м. та тієї ж год. Субота: год. 16.45 Україна — ТШЛ. Неділя: год. 9. само Україна — ДРОП.

НОВІ КНИЖКИ І ЖУРНАЛИ.

КНИЖКИ.

Михайло Диченко: СЕЛЮ. Поезія. Накладом "Освітня Шеретилка". Львів, 1939. 16-ка, стор. 82.
Анатоль Курдин: ВІД ПОПРАДУ ПО ТИСУ. Діє про минуле та сьогочасне Карпатської України. Випуск Т-ва "Прогрес". Львів, 1939. 8-ка, стор. 88.

ЖУРНАЛИ.

РІДНА ШКОЛА. Ілюстрований часопис для всіх. Державний. Рік VIII. Ч. 3. 8-й березня 1939. Львів.
Вісник: Великі нагороди для передплатників журналу Р. III. — А. Домбровський: Під білий прапор. — Г.: Мій заміський день. — Л. Ясінчук: Що зробимо для найменших? — Д-р Б. Ю. Полонський: Українська школа

в Карпатській Україні. — Д-р Б. Ю. Полонський: Педагогічна біографія. — М-р П. Кривоносок: На маргінесі книжки: "Перший Український Педагогічний Конгрес 1935". — І. Блакитний: Школа і праця. — Здоровий промі. — З життя Р. III. — Річні вісті.

ДЗВОНІ. Літературно-науковий місячник. 9-й рік видання. Ч. 1-2. Січень і лютий 1939. Львів. Зміст: Пала Пів XI. — П. Ісак: Пала Пів XI і його попередники. — Гуго фон Гофмансталь: Пережите. — Р. Дурбак: Архівація. Смерть композитора. — Р. Келро: Ніч. — Н. Корольова: Мадонна Помпона. — І. Гувар-Монібонович: Забуті дні. — Ю. Липа: Чакалу і гуртор. — Г. Коростельний: Синадріон і жади. — Д-р В. Пачовський: Вилни і часів Володимирів В. — М. Котушев: Нариси в справах державно-будівничих. — П. Ісак: На стежках культури й науки. — П. І. і Сергія Шелухин. — Хроїна. — Родені. — 8 проєктів і журналів. — Нові книжки.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛІКА. Економічно-суспільний місячник. Річник XII. Ч. 3. Березень 1939. — Львів. Зміст: На окраїні днів. — О. Орава: Мінеральні ресурси Карпатської України. — А. Поничавський: Економічна криза в Сполучених Державах Америки. — К. Коберський: Загальна і фахова освіта працівників української і польської кооперації. — Серед книг. — 3 проєкти і життя. — Господарська хроніка.

НИВА. Часопис присвячений переконанню і суспільним справам. Рік XXXIV. Ч. 3. Березень 1939. Львів. — Зміст: При кормі Христового корабля новий Керманіт. — О. прот. П. Табінський: Церковний Устав св. м. Володимирів В. — М-р Богдан Казимир: Станово корпоративний лад. — Юліан Яр. Бабій: Калуський деканат тому дієтлі літ назал. — О. Омелін Кайт: На актуальних темі. — Д-р Конотантин Чехович: Висловлення в справі містичних явищ. — Велічина.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

ШАФКОВІ КУФРИ

всіх міст та постіль, вкороти на ка-
васки та комірці, багажні пакети по
випадку цінах поручити
робити і склад гуртової продажі
Н. БАРЕР, ЛЬВІВ, СИНСТУСЬКА Ч. 2.

Театри.

Великий Театр.

Субота 25. III. год. 7.30 „Маскарада“.
Неділя 26. III. год. 3.30 „То більше як
кошак“; год. 7.30 „Маскарада“.
Понеділок 27. III. год. 6. „Утиска мій
дівчачий“.
Вівторок 28. III. год. 7.30 „Маскарада“.
Середа 29. III. год. 7.30 „То більше як
кошак“.
Четвер 30. III. год. 7.30 „Маскарада“.

Театр Річнородностей.

В суботу 25. III. вистави нема.
Неділя 26. III. год. 7.30 Вечір Підгали-
ської Поезії.
Понеділок 27, вівторок 28 і середа 29.
III вистави нема.

Український Театр ім. І. Котляревського.

ЛЬВІВ — ЛЕВАНДІВКА:
27. III „Пірагада в Черчі“.
28. III „Нарина Гураї“.
29. III „Зоря над Ючаєм“.
Дні 3 і 4 вистави грає театр у Льво-
ві з наз. „Новостей“, вул. Солянича ч. 23.

Український Народний Театр ім. М. Садоського.

РАВА РУСЬКА:

24. III. Дай серцю волю.

БЕЛІРИВ:

24. III. Шоста Бескида.
25. III. Дай серцю волю.
26. III. Велічина.
27. III. Гетьман Полуботок.

БЕЛІРИВ:

24. III. Шоста Бескида.
25. III. Дай серцю волю.
26. III. Мати Наймичка.

К І Н А.

АМІР: „Уражене життя“ з Євгенією

АПОЛОН: „Велика мура“.

АТЛАНТИК: „Небезпечна любов“.

БАВКА: „Любов вище“ і „Долітки“.

БАЛТИК: „Дірихтиса брехня Ніки По-
рох“.

ВАНДА: „Адаміралі сав“, „Такі то ді-
ви“.

ГРАЗИНА: „Сигнали“.

ЕВРОПА: „Гука-ди“.

КАСНО: „Великий заліс“ із Львівсь-
кого театру.

КОДЕРНИК: „Три серця“.

МАРСУСЬКА: „Лист до матері“.

МАТРО: „Квітня Коркорал“, „Зір-
ка“.

МІРАЖ: „Моделька“.

МУРА: „Маріна Світлана“.

НАД: „Лічильно“ (Шорлі Тешні) і
„Долітки“.

ПАЛЛО: „Сучас“ (Львора Вонг, Аля-
на, Тіроє Павер).

РАД: „Велика трішніва“ з Полем Не-
туні.

РІДНО: „Велічина осподівана“.

СІЛКА Дарієл.

СІЛКА: „Лета“ на осн. Мопсана.

СІЛКА: „Лета“, „Лет і Петатон на
мелі“.

СІЛКА: „Поміжар“, „Кіма Ісо“.

СІЛКА: „Гітальні“ і ревія.

СІЛКА: „Велічина на лінійському пла-
ні“.

СІЛКА: „Велічина“ і ревія.

СІЛКА: „Велічина“ і ревія.

СІЛКА: „Велічина“ і ревія.

СІЛКА: „Велічина“ і ревія.

СІЛКА: „Велічина“ і ревія.

СІЛКА: „Велічина“ і ревія.

СІЛКА: „Велічина“ і ревія.

СІЛКА: „Велічина“ і ревія.

СІЛКА: „Велічина“ і ревія.

СІЛКА: „Велічина“ і ревія.

ЛЬВІВ
ул. Оборони Львова 15
(давня Синистуська 43)
Телефон 236-32.

ПОЗІРІ
інж. Ярослава

Єдині українські шоферські курси
Білінського

Веліні українськими базовими силами, поручаються всім, що хочуть
добути кваліфікацію знання в ділянці моторизації та записати собі
певний проміток. — Інформації і вписи щодня, —
599, 2-55

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 25. березня 1939.

7.00 Рамішній денник, 7.15 Музика з
пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Розр. музика з
пл., 8.50 Рамішні вісті, 11.00 Співаль-
ні пісеньки, акад. для шкіл, 11.25 Музика з
пл., 11.57 Сигнал, 12.08 Полудня акад.,
14.00 Орх., 14.45 Господарські вісті,
14.50 Інформації, 14.55 Програма на за-
втра, 15.00 Театр Умни для дітей: Історія
про очадішків, на осн. Ю. Кісмонда,
15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник,
16.08 Господарські вісті, 16.20 Літер.
хроніка, 16.35 Скрипка, соната, 17.10 Ки-
шенькова акад., література, 17.30 Кон-
церт реліг. музики, хор, органи, 18.00
Віжучі вісті з міста та провінції, 18.05
Спортова гуртка, 18.15 Гуртка зі слу-
хачами, 18.30 Нова Лодзь у св. Франції;
Акад. для молоді, 19.15 Транс. з Брюсе-
лі: Популярний віжеад: орх., співа, 20.35
Веч. денник, метеоролог. вісті, спорт,
програма на завтра, 21.07 Орх.; у перер-
ві в год. 21.50 Пісеньки, співа М. Фог,
22.20 Година несподіванок, 22.55 Інфор-
мації, 23.00 Ост. вісті, 23.05 Закінчення
програми.

Неділя, 26. березня 1939.

7.00 Орх., 8.00 Рамішній денник, 8.15
Хліб. Газета, огляд ринків різних про-
дуктів, „Від Гідні до НьюЙорку“ муз. об-
разець, 8.45 Подорож, Перелізок у го-
дішній господарстві, музика з пл.,
коло год. 10.30 після богослужіння му-
зика з пл., 11.45 Огляд часописів, 11.57
Сигнал, 12.08 Симф. поранок, 13.06 Гуртка
про Галичину, 13.15 Орх., мессопіра,
форт., 14.40 Трохи пісень, трохи слова,
відповіді на листи міських дітей, 14.55
„Батьківщина“ на осн. Англія, 16.30
Скрипка, твори в суур. форт., 16.50 Вели-
копостна конференція, 17.05 Як працює
театр у Львові, 17.35 Орх., сонат, хор,
тенор, гумор; у перерві в год. 18.25 Хлі-
ва бора студії, 19.30 На світову ви-
ставу в НьюЙорку, промова през. Мо-
дильного, музика, хор, 20.00 Програма на
завтра, 20.05 „Шеліва полорок“ Ки-
ке (увертюра) з пл., 20.10 Львівський
оперний вісник, 20.15 Спорт, повіт. ог-
ляд, веч. денник, заук. тишечка, про-
грама на завтра, 21.20 Співа, форт., 21.50
Вос. акаднія, 22.20 Поступі в Легарових
оперетках, орх., 23.00 Ост. вісті, 23.05
Закінчення програми.

Понеділок, 27. березня 1939.

7.00 Рамішній денник, 7.15 Музика з
пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Популярна муз.
з пл., 8.50 Рамішні вісті, 11.00 „Світло-
звільна“ гуртка для молодих дітей,
11.15 Мелодія у ритмі танку, 11.57 Си-
нал, 12.08 Полудня акад., 13.00 Для му-
зик і ремісників: Як працює будинок, ку-
пелі, як учитель, 13.30 Концертна увер-
тюра, акад. для дітей, 14.00 Концерт бе-
жана, 14.45 Господарські вісті, 14.50
Бірка, 14.55 Програма на завтра, 15.00
Театр умни для молоді: „Велічина під по-
годою“, 15.30 Спортова гуртка, 15.30 Орх.,
16.00 Пополудневий денник, 16.08 Госпо-
дарські вісті, 16.20 Фіанка, 16.35 Віо-
льончела, форт., 17.05 Із пекельної ін-
ституції, 17.20 Оперетка і ін. муз. сценка
акад., 18.00 Віжучі вісті з міста та про-
вінції, 18.05 Нав. естет. подітки, 18.20
Актуальність, 18.30 Акад. союзу респо-
бітлів, 19.00 Розр. концерт орх., сонр.
скрипки, саксофон, 20.25 Веч. денник,
метеоролог. вісті, спорт, програма на
завтра, 21.00 Мінута уні моладі, акад. з
Ратиславом 21.15 Камінет знайді оточ-

ки, 21.55 Літер. новини, 22.10 Спортові
вісті, 22.15 Старий і новий Львів, 22.30
Театр умни: „Пастирська балада“ (Ру-
мулі) з муз., 22.55 Огляд преси, 23.00
Ост. вісті, 23.05 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 25. березня 1939.

БЕРЛІН 20.10 Розр. концерт, ВІЛГО-
РОД 20.00 Нар. музика, БУДАПЕШТ
18.35 Орх., 22.40 Комунікати з різних
моях, ВІДЕНЬ 18.40 Орх., сол., 19.50 У-
країнські вісті, 20.10 Вечір танку, ГАМ-
БУРГ 20.10 „Весела акад.“ оп. Легара,
ДРОУТВІЧ 19.45 Орх. концерт, МІЛАН
19.20 Розр. музика, 21.00 „Діагоналі зі
Заходу“ оп. Пучіні, ПРАГА 20.30 Опе-
ретка, 22.35 Діже, РАДІО ПАРІ 19.15
Акад. для наймолодших, 21.15 Скрипка,
РИМ 19.10 Арабська музика, 22.30 Розр.
музика, СОФІЯ 18.45 Вок. акад., 19.30 Ве-
тошівський концерт, 19.55 Співа, 21.45
Легка музика.

Неділя, 26. березня 1939.

БЕРЛІН 19.15 Веселі мелодії, квартет,
20.00 Вісті, 20.10 31 свята оперетки,
22.15 Танк. музика, ВІЛГОРОД 20.00 Нар.
музика, БОРДО 21.30 „Два Кіот“ оп.
Масенета, БУДАПЕШТ 17.10 Циг. музика,
18.30 Хор, ВІДЕНЬ 18.00 „Дер Пер-
сісене“ муз. ком. Нестрой, 19.15 Веселі
пісні, 19.50 Українські вісті, 20.10 Вес.
муз. вечір, 22.35 Легка і танк. музика,
ДАЙТШЛЯНДЕНДЕР 15.00 Розр. му-
зика, 18.00 Великий концерт, 22.30 Арфа,
ЛІЯГТІ 17.25 Хор, МІЛАН 17.00 Симф.
концерт, 21.35 Форт. ресіталь Ніно Рок,
22.30 Розр. музика, РАДІО ПАРІ 21.50
Симф. концерт, РИМ 17.02 Розр. музика,
19.10 Арабська музика, 21.20 Оперетка,
СОФІЯ 18.00 Легка і танк. музика, 19.00
Популярна музика, 19.30 Сміх, квар-
тет, 20.00 Співа, ФЛЮРЕНЦІЯ 15.00 „То-
ска“ оп. Пучіні.

Понеділок, 27. березня 1939.

БЕРЛІН 18.00 Орх., форт. дуєт, 19.25
Веч. гоміа, ВІЛГОРОД 18.30 Нар. пісні,
20.00 Опера, БУДАПЕШТ 18.30 Циг. му-
зика, 20.20 Орх. Концерт, форт. (Догла-
ні), 22.40 Комунікати з різних моях, ВІ-
ДЕНЬ 19.00 Комунікати, музика, 19.50 Ук-
раїнські вісті, 20.00 Співа, форт., 21.00 Ком-
позити симф. орх., ДАЙТШЛЯНДЕНДЕР
20.10 „Виправлення зі сорок“ оп. Мопар-
та, КЕЛЬН 18.25 Еспанські танки та пі-
сні, ЛІЯГТІ 18.40 Співа, форт., ЛЬОНДОН
РЕДЖ 20.15 Комунікати у відеоскопій мо-
ді, МІЛАН 17.15 Біол., 20.30 Розр. му-
зика, 21.00 Симф. концерт, 22.30 Розр.
програма, РАДІО ПАРІ 18.05 Скрипка,
21.30 Опера, РИМ 17.15 Танк. музика,
19.10 Арабська музика, 22.30 Шопенів-
ський концерт, СОФІЯ 17.30 Фільм. ме-
лодія, 18.45 Співа, 22.00 Танк. музика.

ЦІНИ „МЯСЛОСОЮЗУ“.

Львів, 24. березня 1939.

1 кг. масла дес.	3.35
1 кг. масла боч.	2.40
1 кг. молока	сорт. 17-18
1 кг. масла	сорт. 1.-

Тенденція на все здржана.

КУП. О — ПРОДАЖ

ОВОЧЕВІ ДЕРЕВЦЯ І КУЩІ, до при-
крас, шалони бона, рожі та інші з Фред-
рихських Шейлок продає Соція Селіна-
ро Огороднича Львів, Консервна 20.1.
Тел. 200-88. 608 4-4

НОВДРИ, ПОСТІЛЬ — Бент, Львів, Ка-
амірівська 5. Найдешевше 60 з пачку
5-29

СПОЖИВЧА КРАМНИЦЯ, добре про-
сперуюча, при великій музичній у Львові
на продаж акад. з причини відсутності
списки. Інформація в Адміністрації „Л-
ва“.
630 3-1

ФОРТЕПІАН, англійська механіка, пів-
ліно, оказією продаж. Райковський, Пе-
карська 16.
664 1-2

МЕШКАННЯ

ДО ВІНАЙМУ крамничий Львівський До-
мініканська 2. Інформації там же у Кор-
теса.
633 2-2

СТУДЕНТКА з власним фортепіаном шу-
кає мешкання з гарними при розліт.
Зголошення: Лісна 3, І. п. м. 2. 646 2-2

ДО ВІНАЙМУ кімната умебльована, ці-
ло утримання, Вокоркова, Шестипишні
14, І.
647 1-3

МАТРИМОНІАЛЬНЕ

ІНТЕЛІГЕНТНА, літ. 35 шукає мужа, по-
моче в Літересі, студії і т. п. „Лізо“
під „35-45“.
645 2-2

РІЖНІ

ДЕТЕКТОРОВІЯ ГОЛОСНИК год. 250,
жаріва від 3-25 акад. — 70 сотиків.
„ЦЕНТРАЛІ ЖАРІВОК“, Львів, Ринка
21.
540 3-3

СТОЛЯРНЯ М. ФЕДИНСЬКОГО Львів,
вул. Зибальовича 27. поруче по при-
годувати цінах гуцульсько-мистецькі ула-
дження власних проєктів, також гали-
терів з імімі модерні гарнітура.
7333 20-32

ГОДИННИКИ і біжутерія надпродешні-
ше направити українська фірма П. Кар-
піння у Львові вул. Домініканська ч. 7,
1020 99-0

ДИТЯЧІ ВІЗНИ найновіших типів продає
напрямом, міняє акад. фірма Рік,
Львів, Жовніська 17. — Ціна безко-
зуровні.
444 5-10

ГРЕБЕНІВ. Комфортний палатон 25 кім-
нат до модернування, найкраще укра-
їнське. Яблонська.
541 3-3

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ, гумові, че-
рвоні, мистецькі, проти усування матиці за-
гарантією виконує відоме УНР. ОРТОПЕ-
ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,
Львів, вул. Віоменська ч. 13. 2241 7-30

